

INDIAN OPINION

Founded by Mahatma Gandhi in 1903

RACIAL CANCER

By C. W. M. GELL

IT was about 3 p.m. on a fine, sunny Christmas afternoon. The main street of a small country town in the western Transvaal was deserted except for two African women "window shopping" and one African man standing at the edge of the pavement holding his bicycle, waiting for two friends to join him. He was a medium-sized man, respectably dressed.

Three white men, aged between twenty-five and thirty-five, big, heavily built fellows, turned into the main street and began walking along the pavement towards where the African was waiting. They spoke voluble Afrikaans, but showed no particular signs of having celebrated too well. Suddenly, without warning, when they were abreast the African, the two younger men attacked him with their fists and feet. After a severe beating, the African managed to break loose and fled up a side street, whereupon the white men smashed his bicycle against the edge of the pavement and jumped on the wheels, breaking the spokes.

At this stage the African returned with his two friends and the latter, seeing that the physical odds were heavily against them, took out their knives. Now it was the Europeans' turn to flee and they just beat their pursuers into a group of buildings, where the Africans were afraid to follow and from where they phoned the police. A squad car was soon on the scene and challenged the three Africans who were retrieving the broken bicycle. The police accepted the evidence of the smashed bicycle and the beaten-up man and went in search of the Europeans, without success.

After cruising up and down for a while, the police car returned to the charge office. The three Africans took themselves and the remains of the bicycle away; some while later the three Europeans emerged from their hiding place and made off with speed; and the two African women, having observed these events, resumed their "window-shopping". Main Street returned to normal and its Christmas afternoon calm.

One tells this unedifying story, not to "incite feelings of hostility between the races," but to try to persuade people outside the Transvaal that, when incidents of this sort have become comparatively common among a certain section of the urban and semi-urban population of our most populous and crucial province, there is a cancer already eating into the very fabric of our society. If it is not soon controlled, it will bring disaster on us all. Laws, police, the courts—even if these dispensed justice in a more even-handed manner regardless of race or colour—are only a small part of the answer. The ultimately effective antidote is an outraged and determined public opinion, which is precisely what we so obviously lack.

Not common, these incidents, you say? This is the same town where, a year or two back, the police strapped the hands of an African, who had run away on being questioned for a pass he had left at home, to the back of a motor-cycle and ran him round a block in the centre of the town until the breath came from him in great roaring gulps. Many people witnessed that, including a doctor and a minister of religion. Only the latter made a report to the police commandant and, on receiving the irrelevant reply that "it has been ascertained that the Native suffered no damage," even he let the matter drop.

Much more recently there was a faction fight in the compound of a neighbouring platinum mine in which five or six Africans were killed. More than one comment was "Good riddance. The more of themselves they kill the better. There's too many of the black trash ('swart goed')." An African woman walking home along the main road on a Saturday morning with her week's shopping on her head was overtaken by a lorry load of Afrikaans boys and girls going out to camp for the week-end. An empty lemonade bottle, thrown by one youngster, caught her between the eyes and she was later found unconscious by a friend with her goods scattered all over the verge of the road.

Milk delivery boys are continually in trouble for, inadvertently when new to their round, coming through the wrong gate or to the wrong door—sometimes, in their ignorance of the finer shades of English and Afrikaans, for using "cheeky" language. One got a hiding the other day from a white youth before a fair-sized crowd in a public street. No one interfered; though later, at his employer's insistence, two Europeans gave evidence which led to conviction and a fine of £15. Assault is the common penalty for "cheekiness," real or imaginary. I think of a great hulking lorry driver who had an altercation with an African cyclist at a "stop" street and therefore "knocked him cold." I think of two quite deliberate, if fairly petty, assaults by another European on Africans who had not been quite quick enough in jumping off the pavement out of his way.

These various men and women are known to me by name. All the incidents, except the motor-cycle one, occurred within a few recent months. If these are the observations of one person in one small town, what is the total sum of ill-feeling being sown, and often deliberately sown, by aggressive-minded on either side of the colour bar? If I have picked out white assaults in particular, it is not because I am unaware of the problem in reverse; but because, as a white man, I am horrified at the casual callousness or apathy of so many of my fellow-whites, who not only claim to be superior and civilised but have a monopoly of power and political responsibility.

There is a contempt for non-whites among some which is as morally dangerous to us as it is unpleasant for them. It is typified in the attitude of a woman shop-assistant who discovered that her customer was buying china cups for the use of her servants. "That'll be the day when I buy china for the kaffirs," was her quite gratuitous remark. "Tin mugs for them, the black trash." (Again, that insulting Afrikaans phrase.) Yet these sort of people are well known, apparently normal and accepted in local society where, indeed, their outlook is by no means untypical. It is long since time that we recognised this racialism for the mental disease it is and launched a positive campaign against it, as we do against cancer, T.B. etc.

For another little incident illustrates the impossible situation for which we are heading. One recent Saturday afternoon an African youth was knocked down and killed by a white man's car a mile or two outside our town and a yard or two off the tatted surface. Now there are many possible and quite unpremeditated reasons why that motorist might have had to swerve and might not have seen the

(Continued on page 117)

FOR...
RUBBER STAMPS

AND

PRINTING

CONTACT

**STANDARD
PRINTING PRESS**

GENERAL PRINTERS

AND

RUBBER STAMP MAKERS

73 BEATRICE STREET — DURBAN.

PHONE 61006

P.O. BOX 2782

TELEGRAPHIC ADDRESS

"QUICKPRINT."

ESTABLISHED 1927

Phone 53.

Telegrams 'SOLANKI.'

P.O. Box 208.

Solanki & Co. Ltd.

Merchant & Direct Importers

Extensive range always carried in the following:

Silks, Drapery, Toilets, Perfumes, Curios, Fashion Goods and Jewellery, Wide Range of Indian, Persian and Chinese Carpets.

Stockists of well-known branded Watches.

COPPERBELT PIONEER STORE

Where Quality and Service are Paramount.

Luanshya,

Northern Rhodesia.

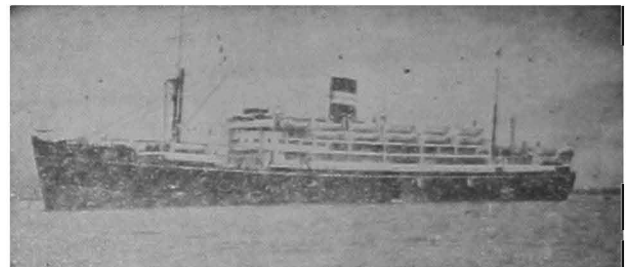
BOOKS FOR SALE

GANDHIANA—D. G. Deshpande—(A Bibliography of Gandhian Literature)	5	0
PILGRIMAGE FOR PEACE—Pyarelal	12	6
TO STUDENTS—M. K. Gandhi	6	0
BAPU—Marry F. Barr	4	0
COMMUNAL UNITY—M. K. Gandhi	25	0
FAMOUS PARSIS	7	6
SEVEN MONTHS WITH GANDHI —Kriensadas	12	8
STORY OF THE BIBLE —S. K. George	6	0
A RIGHTEOUS STRUGGLE —Mahadev Desai	2	3
GANDHIJI AS WE KNOW HIM—Intimate and delightful incidents by various writers	0	0
NON-VIOLENCE IN PEACE AND WAR Vol. I.—M. K. Gandhi	15	0
NON-VIOLENCE IN PEACE AND WAR Vol. II—M. K. Gandhi	14	0
FROM YERAVDA MANDIR —M. K. Gandhi	1	0
DEHUMANIZATION IN MODERN SOCIETY —Rene Falop-Miller	1	0

Obtainable from:

"INDIAN OPINION,"

P. Bag. Phoenix, Natal.

B. i. S. N. Co. Ltd.

No sailing in the month of March.

S.S. Kampala due 29th March. Sailing 3rd April.

Passengers must conform with the Cholera Vaccination and Yellow Fever inoculation requirements and obtain certificates from their nearest District Surgeon. Inoculation by and certificates from private Medical Practitioners will not be accepted.

FARES : DURBAN TO BOMBAY

First Class single without food	£83—10—0
Second " " "	55—0—0
Third Class Bunk	28—10—0
Muslim Special Food	£11—10—0
Ordinary Food	£4—17—6
Hindu Special Food	£10—3—0
Ordinary Food	£4—5—6

Bookings for 1st, 2nd, 3rd can be effected by communication with us by telegram or letters.

For further particulars apply to—

SHAIK HIMED & SONS (PTY) LTD.

390 PINE STREET, Telephone 20432, DURBAN.

Tel. Add. "KARAMAT."

INDIAN OPINION

FRIDAY, 18TH MARCH, 1955

Natal's Concern For Africans

NATAL is to a great extent responsible for the present Nationalist Government coming into power. It raised a hue and cry against the so-called Indian penetration and asked for restrictive legislation. The outcome has been the Group Areas Act. We are now told by the political correspondent of the 'Natal Mercury' that the Natal members of Parliament are perturbed by the trend of recent Government legislation and other measures under discussion which all provide "greater opportunities for Asiatics and Coloured at the expense of Natives."

From a report appearing elsewhere it will be seen that Mr. Ronald Butcher, a United Party Member for Durban Berea and Mr. Norman Eaton, a Labour Party Member for Durban Umlazi, have both had complaints to make that while the Africans are being legislated against nothing is being done to restrict the rights of the Coloureds and particularly the Asiatics. It does not mean that they are overflowing with love for the Africans. They are not at all concerned about the principle involved, whether good or bad. What they are concerned about is that the Coloureds and the Asiatics should not be left free. Mr. Eaton is anxious that Indians should be given "some sort of national home somewhere." In other words a sort of Lenasia as is contemplated

in Johannesburg. The Afrikaans-speaking people alone are therefore not to blame. Some English-speaking South Africans are none the better.

Olive Schreiner

 ONE of the many things the South Africans can be proud of is of having produced a woman of the calibre of Olive Schreiner. We have very little to add to the beautiful tribute paid by Mr. Julius Lewin, which appears elsewhere in this issue. The Indians remember her for the great sympathy and support she gave them during the historic Passive Resistance struggle in 1907-1914 under the leadership of Mahatma Gandhi. Her memory has been perpetuated by her picture appearing in our Golden Number—souvenir of the great struggle.

A move has been sponsored by a few distinguished personalities to perpetuate the memory of Olive Schreiner by establishing on the occasion of her centenary celebration an "Olive Schreiner Scholarship for women" at the Universities. It is no doubt a laudable move. We wonder however what she would think, if she were alive, of South Africa of the present day. We feel she would be the saddest person on earth and would say in disgust: "burn your universities if this is the stuff they can produce. I

have not seen a university. If you can achieve what I have achieved without going to a university it's more than enough and you do not need to go to a university for that." We can hear her words ringing in our ears. A worthy tribute to the memory of Olive Schreiner even after a hundred years would be to try to live up to the high

ideals of Truth, Justice and Love she cherished. Let it be remembered that Olive Schreiner believed in justice for all without distinction of class, creed or colour. If the scholarship established in her name swerves from that principle it will be not an honour but an insult to her name. The sponsors of this scholarship would do well to always bear this in mind.

NOTES AND NEWS

Dr. Donges On Assisted Emigration Scheme

THE Minister of the Interior, Dr. T. E. Donges, said in Capetown that as from April 1 the bonuses payable to Indians who emigrate from the Union to India would revert to the former figure of £20 for an adult and £10 for a child under 16.

In 1949, the bonus was increased to £40 for an adult and £20 for a child under 16, but it had not had much effect in encouraging Indian emigration, the Minister said at a Press conference.

Conditions in India seemed to put off Indians.

In the past, the experience had been that it was mostly the aged Indians who made use of the facilities to emigrate to India so that they could end their days in the land of their fathers.

There did not appear to be any spontaneous move on the part of Indians to leave the "oppression" of South Africa and to go to this "modern Utopia," the Minister said.

The Minister said that about 17,000 Indians had left the Union under the repatriation scheme since it was started in 1924. Of these, 980 had returned.

Indians who emigrated under the scheme received free passages to India. In terms of the relevant legislation they could return to the Union within three years, provided they refunded the bonus money paid to them.

When the scheme was first introduced in 1914, the bonus was fixed at £5 per person, with a maximum of £20 for a family.

In 1927 it was increased to £10 per person, with a maximum of £50 for a family. In 1927 it was again increased to £20 for an adult and £10 for a child under 16.

In addition to the bonus money a free passage was provided.

The number of Indians who made use of the scheme became less and less and, in 1940, the scheme was suspended, owing to the lack of shipping and other war-time difficulties.

It came into operation again in 1946, but little use was made of it. To encourage Indian emigration, the bonus money was doubled in 1949, after which the number of Indians who emigrated rose to 200 in one year and then declined.—Sapa.

Government Policy Favours Coloureds And Asiatics —Says Natal M.P.s

The political correspondent of the 'Natal Mercury' in Capetown states: Natal members of Parliament are perturbed by the trend of recent Government legislation and other measures now under discussion which will provide greater opportunities for Asiatics and Coloureds at the expense of Natives.

After quoting several laws affecting the Africans Mr. Ronald Butcher (U.P. Durban Berea) pointed out the effects which the Native Urban Areas Amendment Bill (the so called "Locations in the Sky Bill") might have on the Native population of Durban.

Under the Bill the Minister could limit the number of Native servants who could reside on the top of flat buildings, in backyards or in Native hostels in European areas.

Mr. Butcher quoted this example: A flat building might have accommodation for 20 Native servants but the Minister might only allow 10 to reside there. Would not the owner of the building then employ 10 or five Indians to take the place of the Native servants?

Indians did not fall under the restrictions of the Bill and the Minister of Native Affairs himself had said that he had no jurisdiction over Indians.

Mr. Norman Eaton (Labour Party, Durban Umlazi) said: "Is Natal to lose the African labour so that Asiatics can be given a greater share in industry?"

"I think it is advisable and most necessary that the Government should indicate what its policy is in relation to the Asiatics in Natal in the industrial field."

Mr. Eaton continued: "The Nationalists have said from time to time that the Asiatic problem in Natal is one for Natal to solve, admitting when they say so that in their minds Natal is outside the Union.

"I want to remind them that Natal is still in the Union in fact and, that being so, it is important that we should know exactly what the Government has in mind for the Asiatics in Natal who provide a certain amount of labour in industry

"We want to know because it is no use having a plan for the Western Province and the Free State and the Transvaal and complete silence on Natal.

"The Government's policy has been, and I suppose still is, re-

patriation, but this has failed.

"It is not surprising that it has failed, but the immediate problem is to know whether or not the Asiatics in Natal are going to be confined to Natal for all time, or whether they will be given some sort of national home somewhere.

"This problem is linked up closely with industrial development and we are entitled to know what the Government's plans are in this regard," said Mr. Eaton.

An Attempt To Assassinate Mr. Nehru

Baba Rao, a thirty-six-year-old ricksha puller, has been arrested on a charge of attempting to assassinate the Prime Minister, Mr. Nehru, while the latter was driving from the airport to the Chief Minister's residence before addressing the Malhya Pradesh Legislative Assembly. The man was taken before a Magistrate and the case was remanded until March 28. Mr. Nehru said that the man might have been a lunatic and that the incident should not be exaggerated. The police are however investigating the matter thoroughly.

ALLEGATION OF RACIAL PREJUDICE IN INDIA REFUTED

MR. N. J. WADIA, Vice-Chancellor, Bombay University, assured visiting African students in Bombay on February 13 that no discrimination of any kind had been made against them on grounds of race by their counterparts in India.

He said, "During my Vice-Chancellorship, I have not heard a single complaint from the 30 African students in Bombay that they were discriminated against on account of their colour by any of our students."

Mr. Wadia, who was presiding in Bombay over a meeting under the joint auspices of the Overseas Students' Association, Bombay, and the Indian Council for Cultural Relations, New Delhi, said it was not unusual for foreign students to feel at times uncomfortable in a foreign land. "Indian students themselves must have had the same grievances when they went for their studies abroad."

The Vice-Chancellor stated: "I take pride in saying that we are getting more and more students from other countries. I assure our African visitors that we shall try to make their stay here as pleasant and more comfortable as possible."

The Vice-President of the Indian Council for Cultural Relations, Mr. Kalelkar, told foreign students that there was

no colour bar in India. Indians were known for their unbounded hospitality, and their culture taught them to share their meals with others and treat the guests with honour.

Mr. Kalelkar said India was an ancient country inhabited by heterogeneous communities and that they believed in the spirit of brotherhood.

Mr. Paul Kigundu, an African student at the Grant Medical College, Bombay, expressed his gratefulness to the Union Government for providing them with scholarships which, he said, had enabled African students to know and understand India closely.

Mr. Joseph Gatuguta, another African student at St. Xavier's College, said he had spent six years in India and that "the Government has done us great service and most of us will remember it for ever. I have enjoyed a certain amount of freedom in this country which I did not enjoy in my own country," he stated.

Mr. John Musok, also a student from Africa, refuted the allegation from foreign students at Delhi that African students there felt they were being discriminated against by their Indian fellow companions.

"There is no colour bar in India; the treatment given by Indians to African students

studying in Madras colleges is quite cordial," declared Mr. T. K. Benjamin, a 23-year-old African student from Kenya and President of the Overseas Students' Association, Madras.

Four African students from Kenya and Tanganyika studying at Nagpur University for the last three to six months denied having experienced "colour bar" or racial discrimination against them in Nagpur or elsewhere in India.

Mr. John Williams, studying in Hislop College, Nagpur, said he was rather surprised at complaints made by African students in Delhi. He said: "I have

not had this kind of experience so far during the last six months I have been in India. I visited Madras and Colombo also." Most of the people he had met had been friendly, he said, and he had not noticed "feelings of discrimination or colour bar."

Mr. J. P. Oyende, also studying at Hislop College, said he was surprised at complaints of "colour bar" and racial discrimination.

He said he had experienced no difficulty on grounds of race or colour in hotels, restaurants, or even homes. He found no such discrimination among students in colleges and hostels. —India News.

LENASIA AND INDIANS IN JOHANNESBURG

The following letter was sent by the author to 'The Star' (Johannesburg) who refused to publish it:

SIR,—Your reader Mr. Anthony R. Poonen, who himself does not live in a rosy surrounding in the Germiston Asiatic Bazaar, evidently requires some enlightenment on the question of the Indian High School in Lenasia.

A situation arises two days before the closing of schools for the December holidays, when children at the Booyens Indian High School and those from Krugersdorp, Roodepoort and Kiptown are given transfer cards to Lenasia.

This swift action is taken without the consent of parents or teachers or any responsible organisation representing the interests of the community. After all, is education not of public concern?

Consequently the Transvaal Indian Congress helps to summon a parents protest meeting and the Johannesburg Parents Association is founded. The association elects a deputation to meet the Education Department to express their protest on principle and other practical difficulties. They further request for the maintenance of the Booyens High School and for suitable premises in the city limits.

The Department replies that "Group Areas and Education must be separated. The only place we can find is Lenz. Our instructions come from above."

The Parents Association then search around and they find most suitable premises. This time the department is cornered and they "are not interested."

The parents are now maintaining their school with a roll of more than 400 and the Department maintains their at Lenasia with 77 inmates of that school.

this figure is below the necessary quota for a school with a staff of 12 teachers.

Certain members of the Education Department have themselves expressed dissatisfaction with the establishment of the Lenasia School.

It can not be denied that the establishment of the Lenasia school is a political move. Mr. Schoeman (when he was Minister of Labour) promised the white voters of Booyens "The Indians will be sent to Lenz. In fact so far that you won't even smell them" Mr. deKlerk made similar proposals.

I don't know how Mr. Poonen arrived at what he calls "logical conclusion." He must be having a fascinating formula in wriggling himself out of a problem in order to arrive at logic. Evidently he never took into account the actions of the majority of parents

If he is going to stick to such dogmatic logic, he will probably agree to an Indian High School "with better facilities and a qualified staff" on St. Helena Island.—Yours etc, NAYARAJ JOSEPH.

BOOKS FOR SALE

Satyagraha In S.A.

—By M. K. Gandhi 15/-

Bapoo's Letters To Ashram Sisters

—By Kaka Kalelkar 2/6

Why Prohibition

—By Kumarappa 1/-

A Nation Builder At Work

By Pyarelal 1/6

Gandhi And Marx

—By K. G. Mashruwala 2/3

Which Way Lies Hope

—By R. B. Gregg 2/-

Obtainable from:

'INDIAN OPINION,'

P/Bag, Phoenix, Natal.

On Olive Schreiner's Birthday

By JULIUS LEWIN

"South Africa's social and moral ideals are sinking. We are narrowing our political and social rights. We are trying to withdraw even educational advantages from the mass of our people, who are the Natives.....When we have dispossessed the Native of his land, we may get cheap labour for the mine-owners and the farmers, but we shall have created such a terrible proletariat as will be our ultimate undoing."

SO Olive Schreiner wrote in 1912. That letter indicates the outlook of the great woman, the centenary of whose birth falls on March 24.

Olive Schreiner was gifted with prophetic insight. Piercing all pretences, she looked straight into the heart of things. She never hesitated to call political oppression or economic exploitation or social injustice by their proper names. For instance, she saw the Anglo-Boer war coming and she warned the British that they would be committing "political suicide" in South Africa if they deliberately embarked on such an unjust war against the small Boer republics. Although she valued liberalism as part of the British tradition, she also knew what damage British imperialism was doing in South Africa. She condemned the "aggressive capitalists, for whom the Native is not a person hated or beloved, but a commercial asset. To these persons (she wrote), the Native question sums itself up in two words, cheap labour. Their view of the Native question is as clear-cut and simple as the outline of a gallows. There is no intricacy or sentiment about it. The Native is the machine through the action of which companies and speculators have to extract the wealth of South Africa; and the more the machinery costs to keep at work, the smaller the percentage of South African wealth which reaches the hands of the speculators. For them the Native problem is in a nut shell: In how far and by what means can the rate of Native wages be diminished, so raising profits?"

Olive Schreiner predicted that this greedy attitude, normal under the economic system of her day and ours, "would increase in its importance and in the virulence of its evil effects with every year that passes. The small cloud upon the horizon, today no bigger than a man's hand, will in forty years overspread the whole of our African sky, unless some great and at present unforeseen revolution should occur. It is upon the skill with which white man and black man combine to avert the threatened evil that the fate of Africa in the middle of next (i.e. the twentieth) century will depend."

Olive Schreiner was respected in her own day because her moral strength and her intellectual integrity were plain to all who felt the influence of her personality or her pen. But she was never a popular figure. No one in South Africa ever will be "popular," in the conventional, middle-class sense, who condemns the British as well as the Afrikaners for their political faults. And in her day the Africans and the Coloured people and the Indians had not yet emerged as a political force capable of choosing and applauding their own heroes and heroines.

The most astonishing thing about this pioneer was not her political wisdom on her demand for equality between women and men or her hatred of war, remarkable as all three of these features of her life and work undoubtedly were. The most astonishing thing about Olive Schreiner was the fact that she had never had the advantage of any formal education. She went neither to school nor to a university. All her life she was short of money. From an early age she had to earn her own livelihood in the only way then open to women, namely, as a governess in a private family. Sometimes, when holding such a post, she slept in what was the equivalent of a servant's room in white people's homes today.

There is surely a tremendous lesson to be learnt from Olive Schreiner's life. It is how much one person of high courage and noble determination can accomplish in spite of heavy handicaps. Olive Schreiner made her pen a sword and with it, as her only weapon, she took a gallant part in the unending war for the liberation of humanity. Her words were effective because she told the truth. "It never pays the man who speaks the truth," she wrote, "but it pays humanity that the truth should be spoken." And on another occasion she said: "When one acts in obedience to one's conscience, one never regrets it." Now a hundred years after her birth and a generation after her death, enlightened South Africans salute Olive Schreiner's lasting achievement. In doing so let us recognize that the truest service we can render her memory is to carry on working for the same aims and ideals that she set before her own clear eyes.

Olive Schreiner

RACIAL CANCER

(Continued from front page)

African in time. But there is hardly an African here who believes that the accident was accidental. And the unhappy truth is that a sufficiently numerous minority of whites make a habit of this type of attack—not intending to kill, of course, just to knock over, punch from a moving vehicle or otherwise inconvenience African cyclists and pedestrians—to make this suspicion plausible.

The remedy is in our hands. We have, each one of us in our little circle, to mobilise the weight of public opinion against people who behave as I have been describing. Few will deliberately flout aroused public opinion and established conventions of social decency. It is precisely because so many of us don't know that these things are happening daily, don't think perhaps that they matter very much or like to pretend to ourselves that such reports are exaggerated, that there is at present so little active public opinion on this subject. Shall we begin now by facing the fact that a serious problem does exist?

This is not a question merely of right versus wrong; it is plain self-interest. Several recent events up and down South Africa have supported the verdict of a world-famous sociologist: "Closely associated with racial prejudices is disrespect for law and unwillingness to settle disputes peacefully. In many countries of the world it has been found that unchecked violence and deprivation of civil rights directed against one group can easily spread to all other groups. When laws are misused or ignored, illegality becomes part of the entire culture. Where a dangerous cultural practice exists, any person or group may become its victim."

PROVISION

We are cash buyers of POLISHED RICE, RICE PADDY (Unhusked Rice), in any quantity.

Send samples to:

AISEN

SOUTH AFRICA (PTY.) LIMITED

P.O. Box 11012. Johannesburg.

Bankers: BARCLAYS BANK D.C. & O.

ASIA AND EUROPE—

(C. W. M. GELL)

(From 'The Forum', Johannesburg)

SARDAR K. M. PANIKKAR has one of the most alert minds in India today and a versatile personality—Scholar, historian, diplomat, politician. In a book about Communist China a relation by marriage to the Indian Prime Minister quoted the latter as saying that Panikkar would be a Communist in Peking, a Moslem Brother in Cairo and a Fascist in Madrid. The remark, which Mr. Nehru has repudiated and had withdrawn from later editions of the book, is untrue and unworthy. But it contains this grain of substance, that Sardar Panikkar is deeply read in Asian history and understands better than most living men how inexorably founded in the past are many of the political attitudes of today. The fruit of his learning appeared last year in a book¹, which was at once recognised as of first importance and which should be compulsory reading for all commentators on contemporary Asian events.

As a literary achievement the book is somewhat uneven. It bears signs of having been put together at intervals in a busy life as India's ambassador first to China and then to Egypt. The best and most cohesive section on the rise and decline of European empires in Asia occupies 300 pages and might well have been published as a separate book on this theme. There follows a disappointingly inadequate section of some 60 pages on the transfer of power from European to Asian hands. This subject has been handled much more brilliantly by Sardar Panikkar's great friend, Mr. Guy Wint, in a book² originally published in 1947 and recently republished in a revised form. Possibly the existence of this book expressing views corresponding very closely to his own, though with differing emphasis, persuaded Panikkar not to expand his chapters on this period. Nearly a hundred pages on the history of Christian missions in Asia, though they fill many gaps in the story and paint a picture very different from the one with which the West is familiar, read a little like notes for a separate study of this aspect of western imperialism. But in his final forty pages on the cultural and material interpenetration of East and West Sardar Panikkar returns to the rich vein of his earlier chapters.

Considering that he belongs to the generation which threw off

the British yoke in India and therefore experienced in his own person the distorting emotional strains of that period, Sardar Panikkar writes with an urbanity and detachment that are wholly admirable. Except for a few justified asperities in his chapters on Christian evangelism in Asia, he is free from resentment, at ease both with the facts and his judgments upon them, and without any visible chip on his shoulder. Neither he nor Mr. Wint deal in the factual extravagances which now and then mar an otherwise charming personal record of the transition years by one of Mr. Nehru's nieces.³ In this case, we in South Africa should perhaps understand more easily than many others that, like Nationalist politicians of the post-Union years, the generation which followed is more given to rancour and less to magnanimity than those who bore the actual burden of the fight. Mrs. Sahgal watched her parents, Mr. and Mrs. Pandit, live through the tremendous years from the vantage point of a wealthy and sheltered nursery. When she returned from an American college education to take her place in Indian adult life, the particular battle for Indian independence was won and her closing pages show her uncertain of her own role amid the less spectacular, far more complicated and infinitely more stubborn problems which have now replaced the comparatively simple objective of getting the British to "Quit India." Even more than independence, the assassination of Mahatma Gandhi, to whose part in recent history Sardar Panikkar does much less than justice in that unsatisfactory middle portion of his book, marked the end of an era in contemporary Indian history and the new generation, of which Mrs. Sahgal is a talented, if slightly spoilt, representative, had to face a much more difficult and responsible future without the moral certitude which Gandhi's genius injected into the political life of his country.

Thus, one can understand Mrs. Sahgal's reference to pre-independence India as "one vast concentration camp," even while historical accuracy requires Sardar Panikkar and Mr. Wint to emphasize that such a description was never true—not in any sense of that now heavily emotional term—except in brief periods of emergency which, even at the

time, were recognised by all to be aberrations of British rule in India. In fact, as both authors insist, the most marked feature of the British raj was the introduction of the rule of law as binding upon government no less than individuals. Though the law had several imperfections as applied to Indian conditions, its supremacy in constitutional life was a complete novelty in Asia and effected a revolution, sometimes in directions not altogether intended or understood, throughout Indian life and society. The concept of individual liberty, both against government and one's enemies, was carried, in a community whose sanctions had been predominantly social not personal, to extremes which threatened the very fabric of traditional society with something close to anarchy. One of the most serious tasks facing the rulers of India today is to reassert the balance between individualism run riot and the inevitable limitations placed upon individual liberty by the minimum necessities of social life—not to mention the more onerous demands of a planned economy. This task is the more urgent because India's political, as distinct from social, life has always been at the mercy of various fissiparous tendencies—communal, religious, linguistic, economic and dynastic—some of which were deliberately cultivated during the campaign against the British, all of which received a powerful, though not entirely intended, stimulus from organised defiance of the law and existing political institutions, and a final, near-disastrous impetus from the calamity of partition.

The real charges against the British administration of India, then—and there are many valid ones pressed by both Mr. Wint and Sardar Panikkar—do not lie in the sphere of personal liberties, despite exceptional periods of large scale imprisonment, a few savage massacres (high-lighted because of their rarity) and the very occasional overspilling of far to persistent racial arrogance and philistine insensitivity to Indian values and culture in such unforgivable follies as the famous "crawling orders" of Amritsar and Allahabad. The polemics of the struggle for independence, no less than those of outside parties now interested to draw misleading lessons from the events of that time, have obscured the extent to which any disorder or turbulence was regarded as a personal failure on the part of the civil authorities concerned. This attitude had a reverse aspect in that it often discouraged reform-

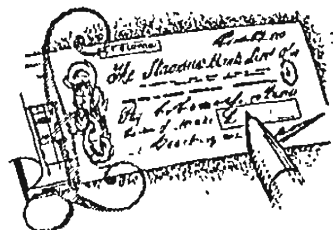
ing initiative where it was long overdue. But it sprang from a deep-rooted and quite genuine, humane standard of value which counted any loss of life as a serious stigma on the administration. India was normally far from a police state, though at the lower levels police and other local officials were often overbearing and extortionate. Any incident involving police or military armed intervention was always the subject of a judicial inquiry and magistrates accompanied police or military on riot duty with the responsibility of determining when and to what extent force should be used. Against Jallianwalabagh and a few other notable excesses must be set a considerable number of civil and police officers injured or killed because they adhered, perhaps a fraction too long, to the tradition of their service. But it was a tradition which none of us who operated it would exchange for the one now apparently fashionable in South Africa—of "hitting first and shooting first" rather than run the least risk of injury and of a guaranteed immunity from "please explain" demands.

(1) Asia and Western Dominance (Allen and Unwin).

(2) The British in Asia (Faber).

(3) Prison and Chocolate Cake, by Nayantara Sahgal (Gollancz).

(To be Continued)

**WRITE
YOUR FUTURE SALARY
NOW!**

£2,000... that's for you to decide NOW. Guided and trained by The School of Accountancy, you can qualify for the top line executive positions that command big salaries. Sound, modern teaching ensures success.

Write for this
**FREE
72 PAGE BOOK
NOW**
"The Direct
Way to Success"

The School's courses include:
ACCOUNTANCY, SECRETARSHIP, COST-
ING, BANKING, MUNICIPAL SERVICES,
BUILDING SOCIETIES, B. COM. DEGREE,
45 Years Successful Educational Service.

The School of Accountancy

ACCOUNTANCY HOUSE, 114 FOX ST.,
Box 4302 (G), JOHANNESBURG,
Also at: Box 2918, Cape Town; Box 4364,
Durban; Box 95 Lady Smith, Natal.

For an antiseptic to fulfil the exacting conditions of obstetric, surgical and medical practice it is not enough that it should kill the germs that are the cause of infection. It must also be safe in use, harmless to the delicate human tissues the germs invade. Such is 'Dettol'

In your own home, whenever infection threatens, learn from the hospitals — rely on Dettol.

DETTOL

THE ANTISEPTIC DOCTORS USE

Latest Records you hear from All India Radio always in Stock

			s.	d.
Babul	5	Records	38	9
Jhamela	5	"	38	9
Dastan	5	"	38	9
Aah	5	"	38	9
Boot Polish	1	"	21	0
Mulhaar	4	"	31	0
Poonam	4	"	31	0
Nav-Jawan	3	"	23	3
Unhanece	3	"	23	3
Pankaj Mallik	2	" Bhajan	17	8
Navjawan Instrumental Record			7	9
Technicolour Film Star Calendar			2	3

Include Postage and Packing charges.

Obtainable from:

BHARAT MUSIC SALOON
AND BOOKSELLERS
(Corner Grey & Lorne Streets)
286 Grey Street,
Phone: 26670.
DURBAN.

BONES WANTED

We Pay
£7 PER TON
F.O.R. your
Station or Siding

BAGS RETURNED RAILAGE PAID

For Full Particulars write to:

THE
BULLBRAND FERTILIZERS LTD.
SARNIA, NATAL.

BETEL LEAVES (PAAN)

When ordering Betel leaves don't forget to write direct to the growers.

Any quality and quantity at wholesale prices.

A square deal all the year round.

A trial will convince you.

Don't hesitate to write to:

COTTONLAND BETEL LEAVES GROWERS CO.

P.O. Box 7, Verulam, Natal.

DHIRUBHAI P. NAIK

Travel, Insurance & General Agent

Book with us for your travelling by Air, Sea or Land either to India or to any part of the world.

All types of Insurance—Life, Fire, Burglary, Riot, Storm, Accident, Plate Glass, etc.

Consult Us Free of Charge For Your Income Tax, Personal Tax, Writting Of Your Books, Trade Licences, Revenue Clearance Certificate, Passports And Immigration Matters.

Representative: National Mutual Life Asso. Of Australasia, Yorkshire Insurance Co. Ltd.

Telephone: 33-9033. 29a Commissioner Street, JOHANNESBURG.

Are You a subscriber of
'Indian Opinion'
If not, Why not?

AN AFRICAN PAPER ON SIR GODFREY HUGGINS

'The African Home News', Bulawayo, S. Rhodesia, contains the following interesting leading article in its issue of February 26:—

THE African Home News feels it incumbent upon it to join the chorus of praises which are being sung by some newspapers and leading personalities in and outside the Federation warmly congratulating Sir Godfrey Huggins on the recent conferment of a Viscountcy by Her Majesty, The Queen.

We feel it incumbent upon us to congratulate Sir Godfrey on this singular honour because we are perfectly satisfied in our own minds that his record of useful service as Prime Minister of Southern Rhodesia for a period of 21 years plus his recent elevation to the Premiership of the Federation constitutes a wonderful record which is unprecedented in the annals of the British Commonwealth of Nations and the Empire.

We have always acknowledged Sir Godfrey as a remarkably clever leader of his people. Not only that. He is, like Cecil Rhodes, a British Imperialist who seems to think that the Commonwealth link must never be broken under any circumstances. We believe it was him who once said, "Britain's wars are Southern Rhodesia's wars." This statement alone shows the attachment of Sir Godfrey to his Mother Country.

During his long tenure of office as Prime Minister of Southern Rhodesia Sir Godfrey demonstrated both by words and deeds that he places paramountly, in the first order of priorities, the vital interests of white people. African interests as well as the interests of non-European minority groups with him are of secondary importance. There seems nothing wrong with this, seeing that it was not Africans, Asians and Coloureds who gave Sir Godfrey the inevitable position of Prime Minister of Southern Rhodesia for so many years. Even in ordinary organisations a useful chairman is always re-elected times without number.

It has been said that Sir Godfrey believes in improving the social and economic aspects of the life of the Africans of this country and that the political aspect is, to him, of secondary importance.

It requires no great perspicacity to see the utter illogicality of this argument.

Like a clever politician, Sir Godfrey knows full well that when Africans get direct representation in Parliament, and if that representation is increased in numbers, then laws might be enacted to improve the social and economic aspects of the life of the Africans. In other words, political power must come first and other things later. A glaring example of this fact is that the wages and salaries earned by Africans in practically all walks of life in Southern Rhodesia are so low that it is next to impossible for myriads of them to qualify as voters even if they wished to become voters. This, therefore, will show the hollowness of the argument we sometimes hear from a certain section of European opinion that Africans are not interested at all in politics, otherwise, this section argues obviously with tongues in their cheeks, that if Africans were really interested they would have long registered as voters. Is it not a fact that it is some chiefs and individuals who are few and far between who from the point of view of substance might be able to qualify as voters but because of their educational limitations cannot be enrolled as voters? Is it not a fact that in any country throughout the universe it is usually the literate section which asks or demands rights for its people? The wages and salaries of Africans being a mere pittance keep them out of the Common Roll. Let the Government substantially raise generally the wages and salaries of Africans and the white population will immediately see how literate Africans will fill up franchise forms since it is not education but their unfortunate economic situation which is keeping them out of the voters' roll. In the light of this incontrovertible fact how in the name of justice and commonsense can it be said that emphasis by authorities is being placed on the economic situation of Africans and not on their political position seeing that nothing is left undone and unsaid to keep African wages and salaries as uneconomic as possible? Is it not true that Europeans of this country have, perhaps, without knowing it, ruined the African population of Southern Rhodesia by their ration system? Many Africans, especially in urban areas live with their families and have been taught, in recent years, to depend on their European em-

ployers for food which is given to them in lieu of money. The result of this is that irresponsible breadwinners now depend on this ration system and fail to find other essentials for their families. The blame for this unhappy state of affairs must be placed right at the door of the Government. They do all this in order to protect the interests of the European electorate obviously for the purpose of being returned at the next elections. In other words, the Africans are being made to suffer both economically and politically so as to please Europeans.

According to the Federal Constitution, African affairs must be dealt with territorially. So far so good. But does that not presuppose that this country changes its Constitution so as to be in line with the other two legs of the Federation?

In Northern Rhodesia as well as in Nyasaland Africans speak for themselves in their countries' Legislative Councils, call them Parliaments, if you like. Recently the Colonial Office in the United Kingdom took a praiseworthy step. It proposed constitutional reforms which are intended to raise the number of Africans both in Northern Rhodesia as well as in Nyasaland Parliaments. Although the Nyasas appear to have rejected them for reasons best known to themselves we at this distance think that the reforms were definitely a step in the right direction.

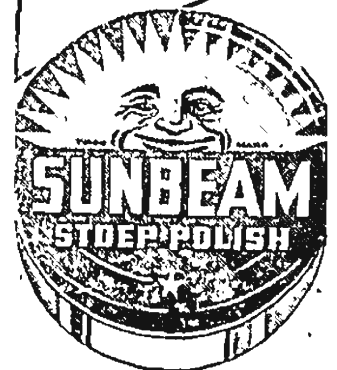
Admittedly, there is a negligible number of Africans on the voters' roll. Does that mean that the Africans of this country will be kept outside their own territorial parliament on the score that there are not nearly enough African voters to vote for them either on racial or non-racial basis?

It seems to us the Federation is carrying enough seeds for its own destruction as a result of shortsightedness on the part of those who helped to make it an accomplished fact. Both Northern Rhodesia and Nyasaland are making a vociferous noise about what they describe the unjust treatment of the Africans of this country at the hands of Europeans.

For his elevation to the peerage Sir Godfrey has surely our congratulations. We believe that as Prime Minister of this country for 21 years he did his best according to his light. But this we must say candidly that whilst he served his white people very well he did not do so well for the Africans under his charge.

You won't believe it until you've seen for yourself, so... try it! See the difference when your stoeps and window ledges are gleaming with Sunbeam's rich glowing colours

Shines... and shines... and shines in red... green... black at their brilliant best

Pakistan News

Karachi, February 1955.

(From Our Own Correspondent)

ON returning to Karachi after some five months' absence, one finds that the dominating factor in Pakistan affairs is still the problem of the constitution upon which so much stress has been laid in earlier letters to 'Indian Opinion.'

All observers, both within and without Pakistan, remain mindful of the Governor-General's action in proclaiming the Constituent Assembly dissolved and in appointing a fresh Cabinet which includes the Commander-in-Chief of the Army, General Mohamed Ayub, as Minister of Defence. In certain quarters, not only inside Pakistan but elsewhere, this dissolution has been described as undemocratic and even illegal. So far as illegality is concerned, the matter is being tested on the basis of a petition submitted to the Chief Court of Sind by the President of the dissolved Assembly, Moulvi Tamizuddin Khan. A full Bench, comprising the Chief Judge and three of his brethren, has upheld the petition and have declared the new ministerial appointments as being without force of law. The matter has now to go to the Federal Court where fresh issues are likely to be raised.

Constitutional Legality

Although the constitutional legality of the Governor-General's action cannot be treated as a trivial affair, there are considerations involved which must be regarded as being of greater and more deeply rooted significance, as, for example, the charge of dictation which has been raised. No doubt, some people in Pakistan have been alarmed by the manner of the dissolution and they fear a long period of non-representative Government. So far as Mr. Ghulam Mohamed is personally concerned, the fear seems to be unfounded. Although he is by nature impatient of incompetence and useless activity, Mr. Ghulam Mohamed is neither by instinct nor conviction opposed to democratic institutions and it can be argued, with a good deal of reason, that the Governor-General's action is likely to expedite democratic institutions rather than retard them.

After all, there was very little that was democratic in a Constituent Assembly that had failed, for over seven years, to accomplish its prior task of writing a constitution for the country, but which managed to continue in

office, year after year, without the least prospect of any election or other means by which the people's will could be expressed. If, therefore, the Governor-General acted without prior reference to the nation, he can scarcely be said to have ignored the people in any greater degree than has the Constituent Assembly, a mere seventy men and women representing more than eighty million people, during all these years. No doubt, the Constituent Assembly has made several attempts to frame a constitution for the country, but the circumstances of its failures carried with them clear indications that success might ever be achieved, and the Governor-General's action, if it has done nothing else, has made inevitable that a constitution will be written.

Subrawardy

It is also significant that Mr. H. S. Suhrawardy has entered the Cabinet as Minister for Law and it must be presumed that he is responsible for preparing the draft of the constitution which the Government has promised will be ready at an early date. Mr. Suhrawardy has long been a stern critic of the Government and has long urged that the Constituent Assembly should be dissolved as an unrepresentative body. He entered the Cabinet last October only after prolonged discussions and it is probable that some concessions were made to his point of view, which is not to say that the Constituent Assembly was dissolved because Suhrawardy wanted it, but it does mean that Suhrawardy's undoubted influence in the country, supports the move.

It is being said that the form of the constitution will be based partly on American and partly on British precedents, and it may be that in this way, a solution to the problem of provincial rivalries is being sought. Recently, the Minister of the Interior, Major-General Iskander Mirza, said that for seven years Pakistan had tried to follow the British system with results that are apparent to all and therefore it had been decided to utilise American experience. The flaw in this reasoning seems to be that the circumstances which rendered unsuccessful the employment of the British method, likewise offer no assurance that the adoption of an American constitution will be any easier. No doubt, there are grounds for suggesting that a constitution in

which the President is also the executive head, and not merely a constitutional figure, will help to overcome some of the difficulties, inherent in a country divided into two distinct and distant parts, which have hitherto proved intractable.

Whatever may be said of these recent events, it can scarcely be denied that the people, as a whole, are calm and not dissatisfied. The members of the Constituent Assembly had outworn their welcome and had become barren of ideas and, quite apart from the legalities and formalities, it is true, as so many outside observers have thought, that the Assembly, as it then was, could not continue much longer without internal difficulties and the Governor-General did not overstate the case when he said there was a threat of administrative breakdown.

Western Pakistan

The proposal to unify the provinces and States of Western Pakistan into one administrative unit is undoubtedly a wise move that has been advocated for several years by many people of good judgment. This consolidation has, in the past, been opposed by local politicians with their axes to grind and their henchmen to satisfy, but this opposition has been swept away by stern threats of grave administrative difficulties and today no voice is heard protesting at the evolution of a West Pakistan unit. It stands to reason that a homogeneous area, with a population of some thirty-five millions and adequate communications can easily be controlled by one administration and there was no real justification for the multiplicity of governors, ministers, secretaries and all the paraphernalia of the public service.

The implementing of the decision has been tackled with energy and determination. A Council has been set up in Lahore to deal with the organisational problems and consolidation of the budgets and a report is expected to be issued by the end of the present month. It is thought probable that by the end of April this year, the Western unit will have come into existence and, let it be hoped, that old provincial bickerings will at the same time disappear.

Republic

A word should, perhaps, be added on the subject of Pakistan's decision to become a republic, within the Commonwealth, as India has already done. The decision cannot surprise anyone and although there may be some who will regret the change, all sensible people have regarded it as inevitable.

The year 1955 sees Pakistan on the threshold of great and promising changes and what is needed are the energy and will to make them fully successful.

Cricket Tour

The cricket tour of the Indian Test team in Pakistan has been an unqualified success although neither side has so far been able to claim any superiority in the three test matches that have so far been played. The last match, at Lahore, was distinguished by some brisk cricket, but more so by the many scenes of renewed friendship evoked in the city. About 20,000 visitors from India, comprising mainly Hindus and Sikhs, came over for the match and many of them met old friends for the first time since partition. They were given a great and hospitable welcome which has been acknowledged in generous terms in the Indian press. It remains to be seen what will happen in the last two matches (one of which is being played at Peshawar as this newsletter is being written) but whatever the outcome in terms of cricket, the tour will have achieved splendid results in the way of harmonious relations between Pakistan and India.

Goodwill Mission

As it is, the spirit of friendship, so far generated, has led to a visit by an unofficial goodwill mission from India and at a meeting of the Indo-Pakistan Friendship Association of Pakistan, it was decided to set up Councils of Pakistan-Bharat Affairs, whose business it would be to thrash out, informally, matters in difference between the two countries and then offer guidance to their respective Governments. It does not at present seem that the matter is moving at a very high or influential level, but certainly it is a promising development which, with a little encouragement, should grow into something important and valuable.

Cuticura

ANTISEPTIC
OINTMENT

You will find this world-famous antiseptic Ointment invaluable for cuts, plaques, heel cracks, chafing and other irritations of the skin and scalp. It also allays inflammation and brings speedy relief and comfort to sore, tired feet.

Comforts aching FEET!

INDIA LETTER

(From Our Own Correspondent)

Bombay, March 7.

EIGHT years of strenuous efforts to rehabilitate the economy ravaged by war and shattered by partition have paid a rich dividend and the balance sheet of the national economy presented by the Union Finance Minister makes happy reading. The return to stability which commenced in 1952 has been virtually accomplished, thanks to the substantial increase in production and a fall in prices. The Finance Minister, Shree C. D. Deshmukh made a heavy draft on the tax-payers' purse in implementing a number of tax proposals recommended by the Taxation Inquiry Commission. The objective has been to widen the tax base to raise the maximum resources necessary for planned development. The Commission has indicated the lines on which the range and base of taxation, both direct and indirect, should be widened and the tax structure re-adjusted.

The taxation proposals call upon all sections of the community to share the burden. Sugar, cloth, woolen fabrics and a number of durable consumer goods will now cost more. But the general effect of the budget is likely to be a levelling down especially on account of the incidence of increases in direct taxes. Certain concessions have also been announced. Rebates on insurance premia and provident fund contributions are to be increased and lower quality cigarettes will be cheaper. Some incentives to industry have also been offered.

Taking the new tax proposals into account, revenue next year is estimated at Rs. 490.5 crores and expenditure Rs. 499 crores, leaving a revenue deficit of Rs. 8.47 crores. In view of the increased developmental outlays, the overall deficit, to be met by deficit financing, is estimated at Rs. 318 crores.

As against this, it is anticipated that the estimated revenue deficit of Rs. 15.36 crores in the current year will only be about Rs. 5 crores. The overall deficit too is expected to be not more than Rs. 208 in contrast with the budgeted figure of Rs. 238 crores.

Additional duty on sugar will yield Rs. 5 crores. The rationalisation of excise duty on cloth will bring in Rs. 9 crores. Ten per cent duty on factory production of woolen fabrics,

sewing machines, electric bulbs etc. will yield Rs. 4 crores. The Finance Minister has proposed some changes in income tax slabs and the tax on them. Tax exemption slab for super tax is lowered from Rs. 25000 to Rs. 20000. Cotton cloth export duty is reduced by 6½ per cent.

The existing tax exemption slab of Rs. 1500 is being raised to Rs. 2000 for married persons and reduced to Rs. 1000 for unmarried persons as the first step towards a scheme of family allowances.

The net effect of all the changes in income tax is an increase in revenue of Rs. 6.7 crores of which the State share will amount to Rs. 4.2 crores. The net additional revenue from the changes in excise duties will amount to Rs. 17.7 crores.

Presenting the statement of the estimated receipts and expenditure of the Government of India for the year 1955-56 in Parliament, Shree Deshmukh said that the economic conditions during 1954 were generally satisfactory. The trend of the prices for the greater part of the year was one of downward adjustment. The general index of wholesale prices which had stood at 404.2 in April 1954 declined to 369 at the end of January 1955. The recent fall in prices has been largely due to a fall in the prices of foodgrains, certain raw materials like oil seeds and certain miscellaneous articles like black pepper. To stop the downward trend of the prices of foodgrains the Government has decided to support the prices of wheat at Rs. 19, jowar and maize at Rs. 5/8 and bajra at Rs. 6 a maund.

Agricultural production in the country during the year drawing to a close was generally satisfactory. The production of foodgrains in 1953-54, which amounted to 66 million tons, exceeded the Five-Year Plan target by 4.4 million tons; and that of oil seeds, at 56 million tons, by about one lakh tons. The production of cotton amounted to 3.9 million bales and very nearly reached the Plan target. Production of jute, on the other hand, has declined by 4.5 per cent.

Industrial production during the year also increased over a wide field. Cloth production rose from 4999 million yards in 1953 to 5000 million yards in

1954. The production of handloom cloth increased by 100 million yards over the 1300 million yards in the previous year. Cement production increased from 8.78 million tons in 1953 to 4.36 million tons in 1954. Production of jute was nearly 50000 tons more than in 1953. Production of finished steel reached an all time high of 1.23 million tons in 1954 which was nearly 2 lakh tons more than in 1953. Production of coal in 1954 was nearly 1 million tons more than in 1953. The only major industry to show a decline in production was the sugar industry, in which there was a drop of two lakh tons.

The tempo of industrial development has also been encouraging. During the year 110 licences were granted for the establishment of new industrial undertakings and 226 licences for existing undertakings to expand their units. Several new lines of production were first established in the country such as all-gear head lathes—12½", motorised bench grinders, roller bearings, large size pumps, fuel injection equipment, staple fibre and chloromycetin.

Two important steps were taken during the year with the object of assisting rapid industrialisation. The first was the setting up of the Government-owned National Industrial Development Corporation and the second was flotation, with the co-operation and assistance of the Government and the good offices of the International Bank for Reconstruction and Development, of the Industrial Credit and Investment Corporation of India, a private institution with a capital of Rs. 5 crores subscribed by the investors in India, U.K. and the U.S.A.

Steps have been taken to help the small scale and cottage industries and the Government has set up four regional institutions of technology for small industries, a Marketing Service Corporation and a Small Industries Corporation which would assist small scale industries in various directions.

The Government-owned industries have progressed satisfactorily. Preliminary work on the new steel plant at Rourkela is well in hand and an agreement has been signed with Russia for the installation of an additional steel plant with a capacity of 756,000 tons of finished steel. Proposal for the setting up of additional units for steel and fertiliser production and schemes for producing heavy electrical plant and

synthetic oil from coal are under consideration.

The budget, on the whole, is revolutionary in more than one sense. During the past four years its sole objective was to provide development finance. From now onward it will serve as an instrument also for achieving the objective of establishing a socialistic pattern of society. In the current year, on the capital side, loans and grants to States and the capital outlay had to be stepped up and foreign aid fell short of expectations by Rs. 23 crores. These factors were, however, offset by a better response from small savings and the market loan and the overall deficit is expected to be around Rs. 200 crores compared to Rs. 239 crores anticipated in the budget. Nevertheless, deficit financing during the current year is expected to be of the order of Rs. 220 crores. The deficit financing thus resorted to has provided the much-needed corrective to deflationary trends in the economy which had emerged a year ago.

The taxation proposals in the budget for 1955-56 are designed to stimulate economic activity and impose burdens on shoulders which can bear them while giving relief to the lower middle class. The Government is confronted with the problem of finding Rs. 578 crores for capital outlay and Rs. 69 crores for the repayment of maturing loans. This makes a total of Rs. 655 crores to be found by other means. Shree Deshmukh hopes to borrow Rs. 125 from the market and Rs. 52 crores from the small man. Judged by the current year's performance it would appear that he has made an over-estimate. In addition, he hopes to get Rs. 74 crores by way of foreign aid and Rs. 85 crores from miscellaneous transactions. The Finance Minister has decided to raise Rs. 340 crores through deficit financing. Having regard to India's development needs and the current economic indications, budgetary deficits of this order do not carry any threat of inflation.

All political comments in this issue except where otherwise indicated by Manilal Gandhi of Phoenix Settlement, Phoenix, Natal.

R. VITHAL

Bookkeeper, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.
Contact No 213 Macose House, Second Floor,
17 Commissioner Street, Ferreirastown, Johannesburg. Phone 33-1854.

BOOKS FOR SALE

THE BHAGAVAD GITA—The Lord's Song— (An English Translation)—Annie Besant	1	0	EMNIENT AMERICANS WHOM INDIA SHOULD KNOW—Jabez T. Sunderland	7	6
WHAT IS WRONG WITH INDIAN ECONOMIC LIFE? —Dr. V. K. R. V. Rao	3	0	SOVIET ATTITUDE TOWARDS CHINA Facts And Facts—Stanley Powell	5	0
COTTAGE INDUSTRIES AND THEIR ROLE IN INDIAN ECONOMY—Prof. Rao	2	8	AMONG THE GREAT (Conversation with Romain Rolland, Mahatma Gandhi, Bertrand Russell), Rabindranath Tagore and Sri Aurobindo)—Dilip Kumar Roy	23	0
THE DELIVERANCE (A picture of the palpitating life of the joint family)	4	6	TWO HISTORICAL TRIALS IN RED FORT —An account of the trial of the Officers of the I.N.A.	14	0
INDIAN STATES' PROBLEM (Gandhiji's Writings and Utterances)—M. K. Gandhi	10	0	WHY CRIPPS FAILED (Documented account from the Indian Nationalist point of view)—M. Subrahmanyan	2	6
FOUNDATIONS OF PEACE (Critical study of the conditions which precipitated two world wars—K. T. Shah	15	0	GANDHI-JINNAH TALKS (Text of Correspondence and other relevant matter)	2	6
INDIA SPEAKING (Various contributions on economic, political, cultural and social problems of modern India)	15	0	THE STORY OF MY EXPERIMENTS WITH TRUTH —M. K. Gandhi	15	0
DELHI DIARY—Gandhiji	10	0	CHRISTIAN MISSIONS IN INDIA (Their place in India)—M. K. Gandhi	5	0
HINDU DHARMA—M. K. Gandhi	8	0	TOWARDS NON-VIOLENT SOCIALISM —M. K. Gandhi	5	0
MY GANDHI—Dr. John Haynes Holmes	12	6	REBUILDING OUR VILLAGES—M. K. Gandhi	3	
A SURVEY OF RACE RELATIONS (1934-54)	5	0			
A PROPHET OF THE PEOPLE —T. L. Vaswami	3	6			
GITA MEDITATIONS —T. L. Vaswami	8	6			
KRISHNA STORIES —T. L. Vaswami	7	6			
A VISION OF FUTURE INDIA—K. G. Mashruwala	2	0			

Obtainable from:

'Indian Opinion,'
P. Bag, Phoenix, Natal.

HIND SWARAJ OR INDIAN HOME RULE

By Gandhiji

Gandhiji says regarding it:

"It (the book) teaches the gospel of love in place of that of hate.....It pits soul force against brute force. It has gone through several editions and I commend it to those who would care to read it." Written in 1908 it contains in essence Gandhiji's later teachings on various topics.

New Revised Edition with an introductory essay by Mahadev Desai
Price: 1s. 6d.

Obtainable from:

'Indian Opinion', P. Bag, Phoenix, Natal.

BOOKS FOR SALE

UPANISHADS FOR THE LAY READER —C. Rajagopalaachari	6	0
VEDANTA THE BASIC CULTURE OF INDIA —C. Rajagopalaachari	5	6
INDIAN CHRISTIANS —G. A. Nateean	7	6
INTERNATIONAL SHORT STORIES —The best from 23 countries	17	6

Obtainable from:

INDIAN OPINION,
P. Bag, Phoenix, Natal.

Seven Months With Mahatma Gandhi

Being an Inside View of the Non-co-operation Movement of 1921-22

By Krishnadas

Abridged and edited by Richard B. Gregg

Writing of the two volumes of which this is an abridgement Gandhiji wrote: I have gone through them. And the facts appear to me to be correctly set forth and exhaustively dealt with.....The volumes are the only narrative we have of the seven months with which Krishnadas deals."

Price: 12s. 6d.

Obtainable from:

'Indian Opinion,' P. Bag, Phoenix, Natal

BOOKS FOR SALE

Diet and Diet Reform—Gandhiji	5	0
Cleanings—Mira	1	6
Selections from Gandhi—N. Bose	10	0
Public Finance and Our Poverty—Gandhiji	3	0
Hindu Dharma—Gandhiji	8	0
Bhoodan Yajna	2	0
Sardar Vallabhbhai Patel (Vol. I)—N. D. Parekh	15	0
The Diary of Mahadev Desai—V. G. Desai	12	0

Obtainable from:

C/O INDIAN OPINION,
P. Bag, Phoenix, Natal.

Phones: 29121/3 (Switchboard)
24179 (Manager)

Cable & Tel. Add:
"PROSPERITY" (All Branches)

P.O. Box 2197

(Established 1927)

Premier Produce

Co. (Pty) Ltd.

General Wholesale Merchants
EXPORTERS AND IMPORTERS

Buyers and large Stockists of all kinds of Indian and European Groceries, Provisions, Soaps, Oils, Grains, Beans, Peas, Kaffircorn, Malt, Maize, Maize Products, Wheat, Wheaten Products, Crockery, Hardware and also Coal of all types.

All enquiries for Export and Import
to the Head-Office.

Head-Office: "PREMIER HOUSE"

364 Pine Street, Durban.

also at

JOHANNESBURG

Phones: 34-3554/5
P.O. Box 200, Fordsburg,
82, Crown Road,
Fordsburg, Johannesburg.

BENONI

Benoni Coal Site
Phone 54-1813,
Rangeview Coal Sites—54-2205
P.O. Box 392, Benoni.

LIFE INSURANCE

Are you adequately insured?

Have you provided for your dependants?

Prepare for the future

Life Insurance gives peace of mind for the unknown future.

Insure with "THE OLD MUTUAL" your friend for Life—
The S.A. Mutual Life Assurance Society, which has
best Bonus record in the WORLD.

Representative:—

DAYABHAI PATEL

P.O. Box 1760,
JOHANNESBURG.

Phones:— } Business 33-0711
Residence 33-5961

DELHI DIARY

By Gandhiji

This is a collection of Gandhiji's prayer discourses which he delivered during his last stay in Delhi.

Dr. Rajendra Prasad in his foreword says:

".....In these pages one can read the anguish which he (Gandhiji) felt and the superhuman effort which he was making to restore and re-establish human standards of life and conduct amongst us."

Price: 10s.

Obtainable from:

'Indian Opinion,' P. Bag, Phoenix, Natal

Tel. Add: "Charotar" Telephone: 33-9885.

MANCHESTER TRADING
—CO. LTD.—

ESTABLISHED 1923

Wholesale Soft & Fancy Goods Merchants

—&—
Direct Importers.

47, Commissioner Street,
JOHANNESBURG.

NEW NYLON SAREE MATERIALS

—JUST ARRIVED—

Gold Striped Fancy Nyloas
48" 12/6 yd

Spotted Georgettes 45" 4/6 yd.

Two Tone and Rainbow Georgettes 45"
All Shades 4/11 yd.

Bordered Georgettes
All Shades 45" 3/11 yd.

Embossed Georgettes 45" 5/11 yd.

Coloured Georgettes 45" 3/11 yd.

Real Benares and Jari Gold Georgette
Sarees and Borders. Big range in stock.

Georgette Jari Work Sarees
All colours. £4-10-0

Georgette Sarees Cotton Embroidery
£3/15/0

CHILDREN'S SCHOOL WEAR

Boys Shirts, Knickers, Blazers, Vests,
Socks. Girls Gym Blouses etc.
At Reduced Prices.

CHAMPALS!

Plastic Fancy Topp with Heel
Size 3 to 7 18/6 pair

Also Leather 8/6 & 10/6 pair

Write For Samples: (Not for Rhodesia)

JAYBEE SILK HOUSE

39 MARKET STREET, JOHANNESBURG.

Cable & Tel. Add.: "HARGVAN".

Phone 29388.

P. HARGOVAN & CO.
(PTY.) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS
AND IMPORTERS.

P. O. BOX 1250.
155/7 Warwick Avenue
DURBAN.

ઇન્ડિઅન

ઓપિનિઅન

મહાત્મા ગાંધીજીના હસ્તે સને ૧૯૦૩માં સ્થપાયું.

પુસ્તક ૫૩ મુ—અંક ૧૧

તા. ૧૮ માર્ચ, ૧૯૫૫.

કુટક નકલ પેની ૬.

૬૨ શુક્રવારે બહાર પડે છે.

ચારિત્રરૂપી મુડી વિના સત્યાગ્રહની લડત અશક્ય છે. એક ભવ્ય મહેલ તેની અંદર વસનારાઓએ ત્યજી દીધેલો હોવાથી ખંડીયર જેવો લાગે છે તેવીજ રીતે ચારિત્ર વિનાનો માણસ લાગે છે પછી ભલે તેની પાસે આર્થિક સંપત્તિ ગમે તેટલી હોય

—૦—

સત્યાગ્રહીઓએ યાદ રાખવું જોઈએ કે જે તેઓનામાં એકજ અણીશુદ્ધ હશે તો તેનો ત્યાગ ઇષ્ટ ધ્યેય સિદ્ધ કરવાને પુરતો થઈ પડશે. હુનીયાનો આધાર સત્ય ઉપર રહેલો છે. અસત્ય એટલે જેવું અસ્તિત્વ નથી. અને સત્યનો અર્થ છે થાય છે. અસત્ય હું જે અસ્તિત્વજ ન હોય તો તેના વિજયનો સવાલજ ક્યાં રહ્યો. અને સત્યનો અર્થ છે હોઈ તેનો કદી નાશ થઈ શકે નથી. આ દુઃકમાં સત્યાગ્રહનો સિદ્ધાંત છે.

અંગ્રેજપરથી ગાંધીજી.

—૦—

ગુનાથી થતું નુકસાન કોમની થોડીક વ્યક્તિઓથી થાય છે, પરંતુ સભા કરવાની ખોટી રીત ને માટે આખી કોમ જવાબદાર છે. ગુનાને લગતા આપણા કાયદાઓની અને આપણી અદાલતોના કામની જવાબદારી આપણાં બધાની ઉપર રહેલી છે. અને ગુનેગારો સાથે કામ લેવાને વધારે સારી અને વ્યવહારૂ રીતો જાણીતી હોવા છતાં પણ જો સમાજ જંગલી રીતો અખત્યાર કરે તો સમાજના સઘળા લોકો પાપને માટે દોષિત કરે છે.

—હરબદ્ મોરીસન.

સામર્થ્ય

(શ્રી. કેદારનાથજીના પ્રવચનમાંથી)

આ ધર્મ કરતાં ધર્મથી ચાલવું સહેલું છે. પાણીમાં તરવાનું સહેલું છે. પણ જેને તરતાં આવડે છે તેને, ખીજને માટે કઠિન છે. સત્યથી ચાલવા માટે ત્યાગવૃત્તિ, સહિષ્ણુત્વ જોઈએ. સત્યમાં શક્તિ છે. તેનો અનુભવ કયો નથી તેથી ડરે છે. જેટલો સત્યવાદીનો પ્રભાવ પડે છે તેટલો અસત્યવાદીનો પ્રભાવ પડતો નથી. મંદિરમાં જઈને ધર્મથી ચાલવાની શક્તિ પ્રાપ્ત કરવાની છે. જેની વાચા શુદ્ધ, પવિત્ર હશે તેનાં શબ્દમાં સામર્થ્ય આવશે. ખોટા શબ્દથી, દુષ્ટ શબ્દોથી વાણી બગાડતો નહિ. સારા કામ માટે સહન કરે છે તેનામાં સામર્થ્ય છે. આપણામાં સામર્થ્ય છે કે નહિ તેની શોધ કરી નથી. જંગલમાં જતાં ડર લાગે છે; પણ એક વખત જઈને સુરક્ષિત પાછા આવ્યા પછી ડર લાગતો નથી. તેની હીંમત વધે છે. ડર અંદર છે, બહાર નથી. જે અંદર શક્તિ આવી જાય તો ધર્મથી ચાલવું સુરકેલ નથી. તે શક્તિ વધારવા માટે યોજના કરવી પડે છે.

મહાન-શક્તિ

શરીર દુર્બળ હોય તેને વ્યાયામ વગેરેથી મજબુત બનાવીએ છીએ. આપણને હાથ હોય, પગ હોય પણ તે કામ ન કરે તો ચિત્રના જેવા હાથ છે તેના જેવું છે. તેનામાં અને ચિત્રમાં પછી કંઈ ફરક નથી. એટલે જો શરીરને તાંદીમ ન આપીએ તો તેનો શો ઉપયોગ? પૂજન, નામસ્મરણ, પઠન મંદિરમાં પ્રદક્ષિણા કરવી તે સર્વ મનને મજબુત કરવા માટે છે. મન મજબુત થાય તો શુદ્ધ થાય. સત્યથી હીંમત આવે છે. ધનિકની પાસે પૈસા હોવા છતાં પોલીસનું તેડું આવતાં ડરી જાય છે. પૈસામાં તાકાત નથી. તાકાત છે સત્યમાં. સંતો કોઈનાથી ડર્યા નહિ. કારણ કે મહાન શક્તિ પર તેમને વિશ્વાસ હતો. તેવી જ રીતે જેનો વ્યવહાર શુદ્ધ હશે, તે કોઈનાથી ડરશે નહિ.

માનવ મન

સોક્રેટીસ, જીસસ, ગુરૂ તેજબહાદુર-તેમની પાસે સંપત્તિ ન હતી, શરીરની તાકાત ન હતી, પણ એક જ શક્તિ હતી. તે શક્તિ સત્યથી ચાલવાની-ઈશ્વર પર નિષ્ઠાની. મહાપુરૂષોએ કહ્યું છે કે આપણે સર્વ ઈશ્વરનાં સંતાન છીએ. સહૃદયતાથી વર્તન કરીએ, મિત્ર તરીકે વર્તન કરીએ તો સમભાવ ડેળવાય. મનુષ્યને માનવ બનવું હોય, ઉદાત્ત બનવું હોય તો પવિત્ર બનવું જોઈએ. સાધુ જે જગ્યાએ રહ્યા તેથી તે તીર્થ બન્યું તે સાધનાને માટે રહ્યા હતા આપણે તેમના જીવનચરિત્ર ઉપર ધ્યાન આપવું જોઈએ તો જ આપણાંમાં ફરક પડે. સાધના નો હેતુ મનને પવિત્ર કરવાનો છે. માનવ મન એવું નથી કે ગમે તેટલો પ્રયત્ન કરીએ છત શુદ્ધ ન થાય.

સંત અને ગૌરો

કોઈ પણ લોકડી અગ્નિમાં નાખીએ તો એગળ્યા વગર રહેશે નહિ. પશ્ચાતાપ મહાન અગ્નિ છે. તેનાથી સર્વ દોષ બળી જાય છે. તેવી રીતે પરમાત્મા પર નિષ્ઠા રાખવાથી સર્વ દોષ ટાળી શકાય છે. સંગતથી પવિત્ર થવાય છે. ગાયન શીખવું હોય તો ગૌરોની પાસે જવું જોઈએ. તેવી જ રીતે પવિત્ર થવું હોય તો સંતની પાસે જવું જોઈએ. મન જ્યાં સુધી પવિત્ર ન થયું ત્યાં સુધી સર્વ અપવિત્ર રહી જાય છે. મનની અશુદ્ધતામાંથી જે કંઈ નીકળે તે પછી ખરાબ જ નીકળે છે. સ્નાન કરીએ છીએ તે પણ સ્વચ્છ થવા માટે. જેમ બહારથી સ્નાન કરવું જરૂરી છે તેમ મનને અંદરથી તેમ જ બહારથી શુદ્ધ કરવું જોઈએ. પરમાત્માનું ચીંતન, ધ્યાન, તે સર્વ મનને શુદ્ધ કરવાનાં સાધન છે.

“ઇન્ડિયન ઓપિનિયન”

શુક્રવાર તા. ૧૮ માર્ચ, ૧૯૫૫.

આફ્રિકનોની નાટાલને થઈ રહેલી ચીંતા

હાલ જે નેશનલીસ્ટ સરકાર સત્તામાં આવી છે તેને માટે નાટાલ મોટે ભાગે જવાબદાર છે. કહેવાતાં હાઈદી પ્રેવેશન ની સામે તેણે માટે શોર મચાવ્યો હતો અને તેના પર પ્રતિબંધ મુકનારા કાયદાની માગણી કરી હતી. તેને પરિણામેજ ગ્રૂપ એરીયાઝ એક્ટ હસ્તીમાં આવ્યો છે. હવે ‘નાટાલ મરકયુરી’ના રાજકીય ખબરપત્રી તરફથી જણાવાય છે કે, સરકારે આફ્રિકનોને લાચ પડનારા પસાર કરેલા અને પસાર કરવા વિચારાઈ રહેલા કાયદાઓ જે સઘળા “આફ્રિકનોને લોગે એશીયાટીકો અને કલરોને તકે આપનારા છે” તેની પાલોમેન્ટના નાટાલના સભ્યોને મોટી ચીંતા ધમ્ પડેલી છે.

અન્ય સ્થળે પ્રસિદ્ધ થએલા હેવાલ પરથી જોવામાં આવશે કે યુનાઇટેડ પાર્ટીના ડરબન ખીરીયા ખાતેના સભ્ય મી. રોનલ્ડ બુચર અને લેબર પાર્ટીના ડરબન અમલાઝી ખાતેના સભ્ય મી. નોરમન ઇટન એ બન્નેએ ફરિયાદ કરેલી છે કે સરકાર આફ્રિકનો સામે કાયદા ઘડી રહી છે પરંતુ કલરો અને ખાસ કરીને એશીયાટીકોના હુકો પર પ્રતિબંધ મુકવાને કશું કરતી નથી. તેનો અર્થ એવો નથી થતો કે આફ્રિકનો પ્રત્યે તેઓને પ્રેમ વધી જાય છે. તેની અંદર રહેલા સારા યા ખરાબ સિદ્ધાંત ની તેઓને કશી પડી નથી તેઓને તો એ ચીંતા પડેલી છે કે કલરો અને આફ્રિકનોને છૂટા શા સાફ રહેવા હેવામાં આવે. મી. ઇટનને ઇન્નેજરી થઈ છે કે હાઈદીઓને માટે પણ “કોઇક વતનનું શકિત્ર્ય વતન” પુર પાડવામાં આવવું જોઈએ. એટલે કે નેહાનીસગર્માં લેનેશીયાને વિચાર આવી રહ્યો છે તેવું. એટલે દક્ષિણ આફ્રિકાના આ-

ફ્રિકાના આફ્રિકાન્સ લોકોને એકલાને જ દોષ હેવાપણું નથી. દક્ષિણ આફ્રિકાના કેટલાક અંગ્રેજો પણ તેઓથી ઉતરે એવા નથી.

ઓલીવ શ્રાયનર

દક્ષિણ આફ્રિકાવાસીઓને અર્થ લેવા જેવી અનેક વસ્તુઓમાંની એક ઓલીવ શ્રાયનર જેવાં સત્રારી પેદા કર્યાં એ છે. મી. જીલીયસ ડ્યુપ્લન તરફથી તેમને અંપવામાં આવેલી સુંદર અંગુલી, જે આ અંકમાં અન્ય સ્થળે પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવી છે, તેમાં અમારે વધુ કશું ઉમેરવાપણું રહેતું નથી. હાઈદીઓ ૧૯૦૭-૧૯૧૪ ની મહાત્મા માંધીજનાં નેતૃત્વ હેઠળ ચાલેલી ઐતિહાસિક સત્યાગ્રહની હાલ વખતે તેમણે આપેલા દિવસોજી બધાં ટેકાને માટે તેમને યાદ કરે છે.

એ મહાન હાલતની યાદીમાં પ્રસિદ્ધ થયેલા ‘ઇન્ડિયન ઓપિનિયન’ના મુવર્થ અંકમાં તેમની છપ્પીને રથાન આખી તેમના રમરથુને સ્થાયી રશન આપવામાં આવેલું છે.

કૃત્તીક પ્રતિષ્ઠિત વ્યક્તિઓ તરફથી તેમની શતાબ્દિના ઉત્સવ પ્રસંગે યુનીવર્સીટીઓમાં સ્ત્રીઓને માટે સોલરશીપ સ્થાપવાનું ઠરાવવામાં આવ્યું છે. એ પગલું બેશક પ્રશંસનીય છે. પરંતુ અમને વિચાર આવે છે કે ઓલીવ શ્રાયનર જે આજે જીવતાં હોય તો આજના દક્ષિણ આફ્રિકાને વિષે તેઓ શું ધારે? અમને લાગે છે કે પૃથ્વીપરની કોઇ પણ વ્યક્તિના કરતાં તેમને વધારે દુઃખ થાય અને આવેશમાં આવી નહીં કહે કે: “આજ જે તમારી યુનીવર્સીટીઓ પેદા કરતી હોય તો ખાજી નાખો એ યુનીવર્સીટીઓ. મેં જે યુનીવર્સીટીમાં મયા વગર મેળવેલું છે તેટલું જે તમે મેળવી શકો તો ઘણું થયું અને તેને માટે તમારે યુનીવર્સીટીમાં જવાની જરૂર નથી.” તેમના ચબ્દો અમારા કાનમાં યજી રહ્યા છે. એકસો વર્ષ પાદ પથ્ય તેમને ખરી રમરથાંજલી આપેલી તોજ ગણાય જે સત્ય, ન્યાય અને પ્રેમના મહાન આદર્શો જે તે સૌી રથાં હતાં તે આપણા જીવન

માં ઉતારવાનો પ્રયત્ન કરીએ. એ યાદ રાખવું જોઈએ કે ઓલીવ શ્રાયનર જાતી રાત્રી કે વર્ષના બેદ વિના સૌને માટે સમાન ન્યાયમાં માનતાં હતાં. તેમના નામની સોલર શીપ સ્થાપવામાં જે એ સિદ્ધાંતનો

જરૂર પણ જાંમ થયો તો તેમના નામ ને માન આપેલું નહિ ગણાય પરંતુ તેનું અપમાન કરેલું ગણાશે. આ સોલરશીપની સ્થાપના કરનારાઓએ એ વસ્તુ નિરંતર યાદ રાખવાની જરૂર છે.

નોંધ અને સમાચાર

હાઈદીઓને અપાતાં

બોનસ પર કાપ ઇકા પ્રધાન ડો. ડી. ઇ. ડોંગીસે કુપટાઉનમાં જણાવ્યું હતું કે જે હાઈદીઓ આ દેશમાંથી કાયમને માટે પોતાને વતન પાછા ચાલ્યા જવા ઇચ્છતા હોય તેઓને એપ્રીલ તા. ૧ લીંબી મોટાને પા. ૨૦ અને ૧૬ વર્ષની અંદરનાને પા. ૧૦ બોનસ આપવા માં આવશે.

૧૯૪૯માં અનુક્રમે પા. ૪૦ અને પા. ૨૦ કરવામાં આવ્યું હતું પરંતુ તેની હાઈદીઓને પાછા ચાલ્યા જવાને લલચાવનારી અસર થઈ નથી. હાઈ માંની રિયલિટી હાઈદીઓને લાં, જવા આકર્ષનારી નથી. જુલકાળમાં એવો અનુભવ થયો હતો કે ધરગા યઈ ગયેલાઓજ પોતાના છેલ્લા દિવસો સ્વવતનમાં માળવાને ખાતર આ સમવડતો લાભ લેતા હતાં. દક્ષિણ આફ્રિકાનું “દમન” હોડી હાઈમાં રચાયેલા “આધુનિક સ્વમ”માં જવા ની તેઓને હોંસ યએલી જણાઈ નથી.

પ્રધાને કહ્યું કે ૧૯૧૪માં આ યોજના અમલમાં મુકાઈ ત્યારથી ૧૭૦૦૦ હાઈદીઓએ તેનો લાભ લીધો હતો અને ૬૮૦ હાઈદીઓ પાછા આંહિ આવતા રહ્યા હતા.

પછા ગએલા હાઈદીઓને સ્ટીમરનું મફત બાડું આપવામાં આવ્યું હતું. તેને લગતા કાયદાની રૂએ ત્રણ વર્ષમાં જે તેઓને મળેલાં બોનસના પૈસા પાછા બરી દે તો તેઓ પાછા આવી શકતા હતા. ૧૯૧૪માં પ્રથમ યોજના ઠાપ્પ થઈ ત્યારે બોનસની રકમ જશ્યુહીઠ પા. ૫ અને કુડુમ્મ હીઠ વધુ માં વધુ પા. ૨૦ રાખવામાં આવી હતી. ૧૯૨૭માં જશ્યુહીઠ પા. ૧૦ અને કુડુમ્મહીઠ વધુનાં વધુ પા. ૫૦ કરવામાં આવી હતી. ૧૯૨૭માં ફરી પાછી મોટાને માટે પા. ૨૦ અને ૧૬ વર્ષનો અંદરનાને માટે પા. ૧૦ કરવામાં આવી હતી. બોનસ ઉપરાંત મફત બાડું આપવામાં આવતું હતું.

એ યોજનાનો લાભ લેનારાઓની સંખ્યામાં વધારે ને વધારે ઘટાડો થતો અથો અને ૧૯૪૦માં સ્ટીમરોની સગવડના અભાવે અને ખીજી યુદ્ધ અંગેની મુશ્કેલીઓના કારણે યોજના મોકુદ રાખવામાં આવી હતી.

૧૯૪૬માં તે ફરી અમલમાં મુકાઈ હતી પરંતુ તેનો બાગેજ લાભ લેવા માં આવ્યો હતો. હાઈદીઓને તેનો લાભ લેવા લલચાવવાને ૧૯૪૯માં બોનસની રકમ બમણી કરવામાં આવી હતી. ત્યાર પાદ એક વર્ષમાં ૨૦૦ હાઈદીઓ મયા હતા પરંતુ પછી સંખ્યા પાછી ઘટવા લાગી હતી.

નાટાલના એમ. પી. ઓ.ના એશીયાટીકો સાથે બખાળા

‘નાટાલ મરકયુરી’નો રાજકીય ખબરપત્રી કેપટાઉનથી જણાવે છે કે પાલોમેન્ટના નાટાલના સભ્યો સરકાર ના નેટીવાને લગતા ઘડાઈ મુકેલા અને વિચારાઈ રહેલા કાયદાઓને કલરો અને એશીયાટીકોને વધુ તક આપનારા અજી છે અને તેથી તેઓને ધણી ચીંતા ધમ્ પડી છે.

નેટીવાને લગતા કેટલાક કાયદા ટાંકીને અને ખાસ કરી નેટીવ અરબન એરીયાઝ ખીસ, જે હલેટોમાં રહેનારા આ પોતાના હાપરાંપર, કે ધરોમાં રહેનારાઓ પોતાના વાડાઓમાં કે યુરોપીયન લંતાઓમાં ફોસ્ટેલોમાં આફ્રિકનોને રાખે છે તે પ્રથા નાખુદ કરનાર છે. તેનો ઉલ્લેખ કરી યુનાઇટેડ પાર્ટીના ડરબન ખીરીયાના સભ્ય મી. રોનલ્ડ બુચરે કહ્યું કે હલેટા વાળાં મહાનમાં ૨૦ આફ્રિકન નોકરો ને રાખવાની જગ્યા હોય પરંતુ પ્રધાન માત્ર દસને જ રહેવા દે તો ખાકીતા ની જગ્યાએ માલીકો શું હાઈદીઓને નહિ રાખે? હાઈદીઓને ખીસમાંના પ્રતિબંધો લાચ પડતા નથી અને નેટીવ એફેસ ખાતાના પ્રધાને જ કહ્યું હતું કે તેમને હાઈદીઓપર કશી હકમત નથી.

ડરબન અમલાઝીના લેબર પાર્ટીના સભ્ય મી. નોરમન ઇટને કહ્યું કે શું નાટાલે આફ્રિકન મજૂરી યમાવવી કે નેથી એશીયાટીકોને ઉલોગોમાં વધુ તક મળે? અને લાગે છે કે સરકારે નાટાલના ઓલોગીક ક્ષેત્રમાં એશીયાટીકો વિષેની પોતાની નીતી શું છે તેની ચોખવટ કરવી જોઈએ.

મી. ઇટને વધુમાં કહ્યું કે નેશનલીસ્ટોએ ફરી ફરીને કહ્યું છે કે નાટાલ નો એશીયાટીક સવાલ નાટાલનોજ છે. એમ કહેવામાં તેઓની મતભય એ છે કે નાટાલ યુનીયનની બદાર છે.

હું તેમને યાદ આપવા છું હું નાટક યુનીયનમાં છે અને તેથી નાટકના એથીવાટીકો જેઓ અમુક દરજ્જે કારખાનાઓમાં મજૂરી પુરી પાડે છે તેમને વિષે પોતાની નીતી શું છે તેની સરકારે ચોખવટ કરવી જોઈએ.

અને એ એટલા માટે જાણવા ઇચ્છીએ છીએ કારણ કે વેરટર્ન પ્રોવીન્સ, ફ્રી રેટ અને ટ્રાંસવાલને માટે તેણે યોજનાઓ ઘડેલી છે જ્યારે નાટકને વિષે તેણે મૌન અપભાર કરેલું છે.

સરકારની નીતી તો ઢોંઢીઓને રીપેરીંગ કરવાની હતી અને હું માનું છું કે હજુ પણ છે. પરંતુ તે નિષ્ફળ ગણ છે, નિષ્ફળ ગણ તેમાં કશી નવાઈ નથી. પરંતુ અત્યારે સવાલ એ જાણવાનો છે કે એથીવાટીકોને શું સદાને માટે નાટકમાં જોડી રાખવાનો છે કે તેમને ઠાક જાતનું રાષ્ટ્ર વતન આપવામાં આવશે. આ સવાલ ઔદ્યોગિક ખીલવણીની સાથે સંકળાએલો છે અને તેના સંબંધમાં સરકારની ચેતના શું છે એ જાણવાનો અમને અધિકાર છે.

ઓલીવ શ્રાયનર

(જીલીયસ હયુધનના અંગ્રેજી લેખપરથી)

ઓલીવ શ્રાયનર એક મશહૂર લેખિકા થઈ ગયાં, જેમની માર્ચ તા. ૨૪મીના શતાબ્દ ઉજવવામાં આવનાર છે. ૧૯૨૨ની સાલમાં તેમણે લખ્યું હતું કે:

દક્ષિણ આફ્રિકાના સામાજિક અને નૈતિક આદર્શો ડુબી રહ્યા છે. આપણે રાજકીય અને સામાજિક હકો આપણે સંકુચિત કરવા લાગ્યા છીએ. આપણી આમજનતા, જે નેટીવ પ્રજા છે, તેની કલ્યાણની તકો પણ આપણે છીનવી લેવાનો પ્રયાન કરી રહ્યા છીએ.... નેટીવ પાર્ટીઓ તેમની જમીન ડુંગરી લીધા પછી ખાજોના માલીકો અને કાર્મીને માટે આપણે મજૂરી બલે મેળવી શકીએ પરંતુ આપણે એવા કંગાલ વર્ગ ઠહો કરીશું કે જે આખરે આપણને ઇતરિત કરવાનો નોવરો.

ઓલીવ શ્રાયનર

ઓલીવ શ્રાયનરને ભવિષ્ય બાખવા ની બક્ષિસ હતી. અધુના દેશોને બેદીને તેઓ સીધા વસ્તુઓના હાર્દમાં પેસી જતાં હતાં. રાજકીય દમન, આર્થિક શોષણ નીતી કે સામાજિક અન્યાયને તેઓ તેને લાયક નામ આપતાં કદી સંકોચાતાં નહિ. દાખલા તરીકે જ્યારે અંગ્રેજો અને બોર વચ્ચે યુદ્ધ આવી રહેલું તેમણે 'જેયું લારે તેમણે ખ્રીશ્ચ રાજ્યકર્તાઓને ચેતવ્યા હતા કે નાનકડાં બોર પ્રજા-સત્તાક રાજ્યો સામે જે તેઓ જાણી કરીને આવું અન્યાયી યુદ્ધ કરશે તો

તેઓ રાજકીય આપઘાત કરશે. ખ્રીશ્ચની ઉદાર મતવ દની પ્રયાને જે કે તેઓ પસંદ કરતાં હતાં છતાં ખ્રીશ્ચ શાહીવાદ દક્ષિણ આફ્રિકામાં કેટલું નુકસાન કરી રહ્યો હતો એ પણ તેઓ સમજતાં હતાં. આક્રમણ કરી મુડીવાદીઓ, જેઓને મન નેટીવ એ એક આદવા કે તિરસ્કારવાની વ્યકિત નથી પરંતુ વેપારી મુડી છે, તેઓને તેઓ વખોડી કાઢતાં હતાં. એ લોકોને તેમણે લખ્યું હતું કે, નેટીવ સવાલનો અર્થ તેઓને મન ડુંકમાં એ શબ્દોમાં સમાઈ જાય છે અને તે છે-સસતી મજૂરી નેટીવ સવાલને તેઓ એક ફંસીના માચડાની જેમ નિદાળી રહ્યા છે. તેને વિષે તેઓને કશી લામણી જેવી વસ્તુ હેજ નહિ તેઓ ને મન નેટીવ એક યંત્ર છે કે જેની મારફતે કંપનીઓ અને સ્ટોરીયાઓ ને દક્ષિણ આફ્રિકાનું ધન નીચોવવાનું છે; અને એ યંત્ર સાથે રાખવાને જેટલો વધારે ખર્ચ થશે તેટલા ઓછા ટકા દક્ષિણ આફ્રિકાનું ધન સ્ટોરીયા ઓને પ્રાપ્ત થશે. નેટીવ સવાલ ડુંકમાં આ છે: "નેટીવના પમારોનો દર કેવી રીતે અને કેટલો ઘટાડો થકાય કે જેથી નફામાં વધારો થઈ શકે."

ઓલીવ શ્રાયનરે ભવિષ્ય બાખ્યું હતું કે આ લોભમૂત્તિ, જે તેમના સમયમાં તેમજ આજના આપણા સમયમાં જેવીને તેવીજ છે, તેની અમત્યતા અને-જેરીલી અસર વર્ષ પ્રતિ વર્ષ વધતી જશે. આને ક્ષિતિ જ પર જે વાદળ માણસના હાથ કરતાં મોઢું દેખાતું નથી તેનાથી યાળીસ વર્ષ યાદ આફ્રિકાનું આપણું આપું આકાશ છવાઈ જશે. સિવાય કે કંઈ મોટી ક્રાંતિ થઈ પડે કે જેના ચિન્હ આને દેખવામાં આવતાં નથી. ફ્રીસમી સહીના વચગાળામાં આફ્રિકાના ભાવિનો આધાર આ બખંકર અનિષ્ટ તરને નિવારવાને ગોરા અને કાલો સાથે મળીને કેવી કુશળતાથી કામ કરે છે તેના ઉપર રહેશે."

ઓલીવ શ્રાયનર પોતાના સમયમાં એટલાં આદરણીય હતાં કારણ કે તેમની નૈતિક તેમજ બૌદ્ધિક શક્તિ તેમનાં વ્યકિતત્વની કે તેમની કલમની જેઓપર છાપ પડતી હતી તે સવળા ઓ ૨૫૮ નિદાળી શકતા હતા. પરંતુ તેઓ કદી લોકમાન્ય વ્યકિત નહીં હતાં. ખ્રીશ્ચ તેમજ આફ્રિકાનર ને તેઓના રાજકીય દોષોને માટે જે વખોડતું હોય તે સંકુચિત અને મધ્યમ વર્ગના અર્થમાં દક્ષિણ આફ્રિકામાં કદી લોકમાન્ય થઈ શકે પણ નહિ. અને તેમના સમયમાં આફ્રિકાને અને કલકો કે હોંઠીઓ એટલી રાજકીય વખ નહોતા ધરાવતા કે તેઓ પોતાના વીરો કે વીરાંગનાઓની પસંદગી કરી કે પ્રશંસા કરી શકે.

આ સત્વારીને વિષે સૌથી આશ્ચર્ય જનક વસ્તુ તેમનું રાજકીય ડહાપણ કે સીઓ અને પુરૂષો વચ્ચે સમાનતા ની તેમની માગણી, કે યુદ્ધ પ્રત્યેનો તેમનો નિરસ્કાર નહોતો, જે કે તેમના જીવન અને કાર્યના બેશક આ ત્રણે અભવના રચરૂપો હતાં. ઓલીવ શ્રાયનરની સૌથી આશ્ચર્યજનક વસ્તુ એ હતી કે તેમને પદ્ધતિસર મેળવણી મેળવવાનો લાભ કદી મળેલોજ નહિ. તેઓએ નિશાળ કે વિદ્યાપીઠ કદી જોઈ નહોતી. તેમના આખાં જીવન દરગીયાન તેમને નાણાબીડ હતી. નાનપણથીજ તેમને નોકરી કરી પોતાનું યુજ્જરાન ચલાવવું પડતું હતું, અને સીઓને માટે નોકરીનું એકજ દાર ખુલ્લું હતું અને તે ખાનગી અદમાં ખાજોને સંબાળવાનું. એ નોકરી કરતાં કેટલીક વાર તેમને આજના ગોરાના અદમાં નોકરોને રહેવાની કેટલી હોય તેવી કેટલીમાં સુવું પડતું હતું.

ઓલીવ શ્રાયનરના જીવનમાંથી ખરેજ ઘણું શીખવાનું છે, અને તે

એ કે હોંમન અને ડહ નિશ્ચયથી માણસ ગમે તેવા મોડા સંજોગોમાં પણ કેટલું પ્રાપ્ત કરી શકે છે ઓલીવ શ્રાયનરે પોતાની કલમને તકરોર ખનારી હતી અને તેટલાંજ શક્તિથી, જેવો કદી અંત આવતો. નથી એવી માનવ આઝાદીની લડત લડવામાં તેમણે વીરત્વનો ભાગ ભજવ્યો હતો. તેમના પચ્ચોતી અસર પડતી હતી કારણ તેઓ સવવાદી હતાં. તેમણે લખ્યું હતું કે, "સત્ય કહેનારને કદી લાભ થતો નથી. પરંતુ સત્ય કહેવું એ માનવજાતીના લાભનું છે." ખીજા એક પ્રસંગે તેમણે કહ્યું હતું કે, "જે માણસ પોતાના અંત:કરણના અવાજ મુજબ વર્તે છે તેને કદી એક પામવા-પણું હોતુંજ નથી." હવે તેમના જન્મના એકસો વર્ષ યાદ અને તેમના મૃત્યુના એક જન્મના યાદ દક્ષિણ આફ્રિકાના જુની લોકો ઓલીવ શ્રાયનર ને તેમની સિદ્ધિને માટે વંદે છે. એમ કરતાં આપણે યાદ રાખીએ કે તેમના સમરણાર્થે ખરી સેવા એજ જણાય કે જે ધ્યેય અને આદર્શો ૨૫૮પણે નિદાળી પોતે સેવ્યા હતા તેજ ધ્યેય અને આદર્શોને માટે આપણે કામ કરીએ.

વેચવાના છે

નવસારી સ્ટેશન નાટ પર, ખનરમાં ત્યા શોરભયત્રીઓમાં મહાન અંગર પુસ્તકો પહોટ લેવા માટે અગર નેશનલ ગેવિંગ્સ સર્ટીફિકેટ (આવક વેરાથી સુકત વ્યાજ) ખરીદવા લખો:

એમ. જનાર્દન ભટ્ટ.
Authorised Agent For
Government of India
National Saving Certificate.
ખાજા સાહેબની હવેલી,
Navsari, Bombay, India.

મરતું તમે જણા છો કે કેનેડાની વિશ્વ વિખ્યાત કંપની

સન લાઈફ ઓફ કેનેડા

ઉપરોક્ત કંપનીના હવે યત્તાવાર એજન્ટ છીએ.

ઉપરાંત

દક્ષિણ આફ્રિકાની વરિષ્ઠ અદાલતની કેપ ઓફ શુડ હોપ પ્રોવીન્સીયલ ડીવીઝન ના સરકાર વરફથી નીમાયેલા અંગ્રેજ તથા જુજ્જરાતી સાવાન્ટકાર છીએ તેમજ અંગ્રેની ઈમીગ્રેશન અંગેનું કોઈ પણ જાતનું કામકાજ વિના વીલંબે ત્વરીત ગતીએ થઈ શકે છે.

1. Wherever there is a particular Life Assurance Problem a Sun Life of Canada Plan can solve it.
2. Prompt settlement of claims is a maxim of the Company's Management.
3. During 1951 the Company paid over £31,000,000 to annuitants, policy holders and their families.

The Sun Life of Canada is a Leader in World Wide Assurance.

Consult us first.

C. C. PALSANIA
GENERAL AGENT
Business, Estate, Financial, Insurance and Immigration Consultant.
Sworn Translator.

100 Sir Lowry Road,
P.O. Box 4624. CAPETOWN
Phone 32390

ભારતનો પત્ર

(અમારા અખરપત્રી તરફથી)

મુંબઈ, તા. ૭-૩-૫૫.

સૌરાષ્ટ્રના પ્રધાન મંડળમાં એકનો ઉમેરો થયો છે. માંડ્રોળમાંથી સુંદામ આવેલા શ્રીમતી જ્યા બેડેન વજુભાઈ શાહને પ્રધાન મંડળમાં નાવન પ્રધાન તરીકે લેવામાં આવ્યાં છે તેઓ સૌરાષ્ટ્ર ડેવિસના મંત્રી શ્રી વજુભાઈ શાહનાં ધર્મપતિ છે.

૩૨ વર્ષની વયના શ્રીમતી જ્યા બેડેન એમ. એ. સુધી બહેલાં છે. તેમના જ્ઞાતિવાદી હવે પ્રધાન મંડળના સભ્યો ની સંખ્યા આઠની થઈ છે.

સૌરાષ્ટ્ર, ગુજરાત અને કચ્છમાં પેટ્રોલ મળી આવવાની શક્યતાઓ છે અને તે અંગે ભારત સરકારના બૃહત્તર ખાતા તરફથી તપાસ થઈ રહી છે. કચ્છમાં પેટ્રોલ માટે લખપત તાલુકા, ઠોરણ તથા અખડાસા તાલુકાનાં વિસ્તારોમાં પ્રાથમિક તપાસ પછી એક મોટી પરદેશી તેલ કંપનીના નિષ્ણુઓ તપાસ માટે આવી રહ્યા છે. કચ્છમાંથી જો પેટ્રોલ મળી આવે તો કચ્છનું બાહ્ય સુધારી જાય અને અલારે કેન્દ્ર સરકાર આ વિસ્તારનાં વિકાસ માટે જે કરોડો રૂપિયા ખર્ચે છે, તેમાં વધારો થાય.

સૌરાષ્ટ્રમાં હાલ સમ (આરોડ) અને મોકસાઈટ (એથ્યુમિનિયમ) જેમાંથી ખતે છે તે ધતુંની ખાણો છે. હાલ સમ નાં ઉપયોગ રસાયણિક ખાતર બનાવવામાં થાય છે. સીંદરીના ખાતર બનાવવાના કારખાનામાં રોજના એક ઢનર ટન જેટલું હાલ સમ ઉપરાય છે. અલારે આ બધું હાલ સમ રાજસ્થાનથી આવે છે અને પોતાની પાસે હાલ સમ નો વિપુલભંધો હોવાથી રાજસ્થાન સરકારે ખીજું ખાતરનું કારખાનું રાજસ્થાન માં સ્થાપવાની માગણી કરી છે. સીંદરી ના કારખાનાના નિષ્ણુઓની સમીતી હાલ સમની તપાસ થઈ સૌરાષ્ટ્રમાં આવનાર છે. જો આ બંને ખાણોનો પુરતા પ્રમાણમાં ઉપયોગ કરી કારખાનાં સ્થાપવામાં આવે તો સૌરાષ્ટ્રમાં ઢનરો વધુ માણુસોને રોજ મળી રહે. આવા વિકાસ માટે સૌરાષ્ટ્ર સરકાર પગલાં લઈ રહી છે.

ઉત્તર ગુજરાતમાં વાતક નદી પર બંધ બંધવાની યોજના મુંબઈ સરકારે ખીજી વર્ષ વર્ષો યોજનાના સમય દરમિયાન હાથ ધરવાનો નિર્ણય કર્યો છે. આ યોજના નીચે પદારીઆ ખાને પ.ચ અમર ધનકુટ પાણી સમાઈ શકે તેવું જળાશય બંધાશે. જળાશયમાંથી નહેરો કાઢી સાત્તર કાંડા તથા બેડા હાલમાં કુલે ૧૦ ઢનર એકર જમીનને પાણી પુર પાડવામાં આવશે. વધુમાં પાટણ મુવાડા ખાને

એક બંધ બંધવાની બેડા હાલમાં વધુ ૩૦ ઢનર એકર જમીનને આ પાણી નો લાભ અપાશે. આ બંધો અને નહેરોનું કુલ ખર્ચ રૂ. બે કરોડ જેટલું થશે. દરમિયાન રાજ્ય સરકારે કામ ની યોજણી કરવા માટે રૂ. અઢી લાખ મંજૂર કર્યા છે.

બાવનગર-તારાપુર રેલવે બંધવાની તરફેણ કરતા બાવનગર ખાણના લોકોને અમદાવાદના મીલ માલીક મંડળ, મરકતી માર્કેટના કાપડના વેપારીઓના મદાનન તથા ગુજરાત વેપારી મંડળનો ટોડો સાંપડ્યો છે. આ ત્રણેય મંડળોએ ભારત સરકારને બાવનગર-તારાપુર રેલવેનું એન્જીનિયરીંગ સર્વે શીઘ્ર હાથ ધરવાની વિનતી કરી છે. રેલવે પ્રધાન તથા રેલવે બોર્ડને મોકલેલા તારમાં આ મંડળો જણાવે છે કે, સુચિત બાવનગર તારાપુર રેલવે બંધાય તો દર વર્ષે રેલવે બોર્ડ તથા સૌરાષ્ટ્રના ઉદ્યોગોને મીડાની ખાતરમાં રૂ. ૬૦ લાખનો અને કોલસાની ખાતરમાં રૂ. ૪૫ લાખનો ફાયદો થાય તેમ છે. અમદાવાદના કાપડ ઉદ્યોગને પણ આ રેલવે બંધનાં રૂ. ૩૦ લાખનો ફાયદો થાય તેમ છે.

પહેલાં કલાકારો, પહેલાંનો વગેરે ને રાજ્યો તરફથી ઉરોજન મળતું. ઘણા કલાકારો, પહેલાંનો રાજ દરબારમાં પોતાના અને એવી રીતે કલા હવે રહેતી હતી. આજાદી પછી રાજ્યોની સત્તા ચાંચી જતાં કલાકારોની રિયલિટી બગડી હતી. આ પરિસ્થિતિને સુધારી લેવા માટે હવે કેન્દ્ર તથા રાજ્ય સરકારોએ લેખકા, સંગીતકારો, નૃત્યકારો વગેરેને ધનામે તથા આર્થિક સહાય આપવાની યોજના કરી છે. સૌરાષ્ટ્ર સરકારે હમણાંજ નાટ્યકારો શ્રી પ્રજ્ઞાલાલ કોવેદી તથા મુલશંકર મુદાણી, સંગીતકારો શ્રી મદમદખાન, શ્રી લક્ષ્મીશંકર ત્રિવેદી, શ્રી શંકરલાલ રાધરજી (રાજગોડ) અને શ્રી વાસુદેવ દલસુખરામને રૂ. એક એક ઢનરનાં ધનામે આપ્યા છે. જ્યારે સંગીતકારો શ્રી ધસાક અમીલા, શ્રી દરીલાલ શર્મા અને શ્રી ખેતશીને રૂ. પાંચસો-પાંચસોનું, જુનાગઢના સંગીતકાર શ્રી હસનને રૂ. ૪૦૦ તથા વાંકાનેરના ચિત્રકાર શ્રી વી. એ. રાવળને રૂ. ૬૦૦ના ધનામે આપવામાં આવ્યા છે. આ ધનામે મેળનારમાંથી હ જણા પ૦ વર્ષથી ઉપરની વયના છે અને હ જણાની ઉંમર ૭૫ની આસપાસ છે.

કરવેરા તપાસ પંચે ખેતિપર જમીન મહેસુલથી પુરતી આવક થતી ન હોવાથી ખેતિની આવક પર આવક વેરો નાંખવાની બલામણુ કરી છે. પંચનો બહાર પડેલા હેવાલ પ્રમાણુ તે વિકાસ યોજનાઓ માટે નોટો હાપીને નાણા ઉભા કરવા કરતાં કરવેરા અને લોનો ના મામતે વધુ પસંદ કરે છે. ખીજી યીજને પર વેરા હોવાને કારણુ તે નિમકપર ફરી વેરા નાંખવાની તરફેણ માં નથી. એક ઉદ્યોગપર નાંખવાનો તે વિરોધ કરે છે, પણ સરકારી સાહસો પોતાના માલના બાવ વધારી ને નાણાં ઉભાં કરે તેની સામે તેને કાંઈ વાંધો નથી. નવા ઉદ્યોગોના વિકાસ માટે પંચે પચીસ ટકા રીખેટ આપવાની પણ પંચે બલામણુ કરી છે.

અંધની સુંદણીમાં સામ્યવાદીઓને મજલા સંપુર્ણ પરાજયે સામ્યવાદીઓ ને આઘાત અને આશ્ચર્ય-પમાડ્યાં છે. ડેવિસને આટલો મોટો વિજય મળશે અને સામ્યવાદીઓના મજબુત અઠા સમા ગણ્યતાં આંધ્રમાં તેમના આવવા હાલ યશો એવી ઠોષને કલ્પના પણ નહોતી. તેઓ ડેવિસ સામે દારી જશે, એમ તો સુંદણી પછીના તેમના નિવેદનો પરથી હાગતું હતું. હવે સામ્યવાદીઓએ એમ કહેવા માંડ્યું છે કે, બંધારણીય માર્ગે ભારતમાં "લોકશાહી" (રશિયન ટપની) નહિ સ્થાપી શકાય. તેલગણમાં બંધુકો અને તીરકામઠાં વડે સરકાર સામે હડતાં પરાજય પામ્યા પછી સામ્યવાદી ઝોમાં બે જુથો પડી ગયા હતા. એક જુથ બંધારણીય માર્ગે પ્રગતિ કરવામાં માનતો હતો અને ખીજો હીસા દારા સરકારને ઉચલાવવામાં. આમાં પહેલા જુથનો વિજય થતાં, સામ્યવાદીઓ અલાર સુધી બંધારણીય માર્ગે હાથ કરી રહ્યા છે. પરંતુ આંધ્રમાં સખત પરાજય મળ્યા પછી સામ્યવાદી નેતાઓનો સૂર બદલાવા માંડ્યો છે. તેઓ ફરી હીસાના માર્ગે જશે કે નહિ, તેનો નિર્ણય આજુ માસમાં સામ્યવાદી પક્ષની મધ્યરથ સમીતીની દિલ્હીમાં મળનારી બેઠકમાં નક્કી થશે. સામ્યવાદી પક્ષની અંદર પણ હેલા ઘણા સમયથી ફાટકુટ નગરે પડે છે. ઘણા માણુસો પક્ષમાં થી નીકળી પણ ગયા છે. દિલ્હીમાં મળનારી બેઠકમાં આ ફાટકુટ વધુ ઉમ્ર અને તેવો સંભવ છે.

ડેવિસે સુંદણીમાં તો મોટો વિજય મેળવ્યો. પરંતુ તેના માટે ખરી સુકેલી હવે શરૂ થાય છે. ડેવિસ પક્ષના નેતા તરીકે ડેને સુંદવા અને આંધ્રના મુખ્ય પ્રધાન તરીકે ડેને નિમવા એ એક પ્રશ્ન છે. મુખ્ય પ્રધાનના હોદ્દા માટે ઉમેદવારો જાય છે. ત્યાં સંજીવ રેડી, પ્રકાશમ વગેરે

ના જુથો છે. ડેવિસે મોવડી મંડળ આવી જુથબાજીની સખત વિરોધી છે. એટલે પક્ષના નેતાની સુંદણી સર્વાનુમતે થાય તેમ પ્રયત્ન છે. આને માટે આંધ્રના નેતાઓને નવી દિલ્હી ખાતે મોકલાવવામાં આવ્યા છે. દિલ્હીમાં પક્ષના નેતાની સર્વાનુમત સુંદણી ઉપરાંત ડેવિસના વિજયને મજબુત બનાવવા માટે આમ પ્રયત્ન સાથેનો સંપર્ક વધારવાની આખત પણ વિચારશે.

* * * આમાર્ષ વિનોબા બાવે વહ થયા છે અને તેમની તથિયત પણ ખરાખર રહેતી નથી. એટલે બુદ્ધાન માટેનો પગપાળા પ્રવાસ પડતો મુકવા, માટે તેમનાપર ચેતરફથી દખાણ ધર્મ રહ્યું છે. તેનો જલાખ આપતાં ઝીરી-રસાના મોઢમાંવ માર્ગે વિનોબાજીએ જણાવ્યું હતું કે, બહતે સદાય કાંઈક દુઃખ અને સુકેલી બોમવતા રહેવું જ નોઈએ, જ્યથી તેને ધખરનો થોડો ઘણો પ્રેમ પ્રાપ્ત થાય. આમ છતાં ઝીરીરસાના કાર્યકરો જો આવતા પાંચ-છ માસમાં રાજ્યની કલ જમીન નો હજી ભાગ બુદ્ધાનમાં મેળવી આવવાની ખાતરી આપે તો, આવતા ચોમાસામાં (૩ કે ચાર માસ) હું કોઈક ઠેકાણે રિયર યહને કાર્ય કરોને બુદ્ધાનની તાલીમ આપવા તથયાર હું. ઝીરીરસાના કાર્યકરોને તાલીમ આપવા ની મને પ્રયત્ન છે પણ ન્યાંસુધી મારી માગણી પુરી ન થાય ત્યાં સુધી હું આરામને ખાતર બુદ્ધાન માટે રોજ પગપાળા પ્રવાસ કરવાનું એક દિવસને માટે છોડવાને પણ તથયાર નથી.

પર સુરજી

—હાલમાં રૂની ઉપજ ૧૯૪૯-૫૦માં ૨,૬૨૮ મીલીયન બેલ્કની ઘટ્ટ હતી જે વધીને ૧૯૫૪-૫૪માં ૨,૯૩૫ મીલીયન બેલ ઘટ્ટ છે. આજુ વર્ષમાં ૪.૨ મીલીયન થવા વકી છે જે ૧૯૫૫-૫૬ ની યોજના મુજબ છે.

—૧૯૫૩-૫૪માં ૧૨ ફલાઈંગ કલમે તરફથી ૧૬૨ પાઇલોને તાલીમ આપી તથયાર કરવામાં આવ્યા હતા.

—૧૯૫૪-૫૫ના વર્ષમાં ૪૭,૪૬૯,૦૦૦ ટન શેરડી ઉત્પન્ન થવા વકી છે જ્યારે ૧૯૫૩-૫૪ના વર્ષમાં ૪૨,૧૨૧,૦૦૦ ટન અંદાજવામાં આવી હતી. જે ૧૨.૭ ટકાનો વધારો ખતાવે છે.

હુકકોર્પોમ, ધનકમ ટેકસ રીટર્ન્સ, હાઇસેન્સીંગ, રેવન્યુ કલીપરન્સ અને ધનકમેરન્સ માટે મળો :

આર. વીકલે
૨૧૩ મેકાસા હાઉસ, ૧૭ કમીશનર રોડ, સેકન્ડ ફ્લોર, ફેરારોડાઉન, બેદાનીસબર્મ, ફેન ૩૩-૧૬૫૪.

હોદમાં વર્ણબેદ હોવાનો ઈન્કાર

મુંબઈની એવર્સિટી રુડન્ટસ એસોસિએશન અને ન્યુદિલ્હીની ઈન્ડિઅન કાઉન્સિલ ફોર કલચરલ રીલેશન્સના સંયુક્ત આશરે હેલ્થ મુંબઈમાં મળેલી સભાના પ્રમુખરથાનેથી ભાષણ કરતાં મુંબઈની યુનીવર્સિટીના વાઇસ-ચાન્સેલર મી. એન. જે. વાડીઆએ બહારથી અભ્યાસ માટે આવતા આફ્રિકન વિદ્યાર્થીઓને ખાત્રી આપી હતી કે તેઓની સામે વર્ણના આધારે કશો બેદ પાડવામાં આવતો નથી.

તેમણે કહ્યું કે, વાઇસ ચાન્સેલર તરીકેના મારાં પદ દરમિયાન મુંબઈના ત્રીસ આફ્રિકન વિદ્યાર્થીઓ તરફથી મને એવો બેદ પાડેલો હોવાની એક પણ હિરિયાદ મળી નથી.

તેમણે કહ્યું કે, પરદેશી વિદ્યાર્થીઓને કેટલીક વખત ખીળ દેશમાં ફાવે નહિ એ અસભવીત નથી. હોદના વિદ્યાર્થીઓને પણ પરદેશમાં એવો અનુભવ થયો હશે.

તેમણે વધુમાં કહ્યું કે, "હું એમ કહેવામાં ગર્વ લઉં કે આ દેશમાં બહારના દેશોમાંથી વિદ્યાર્થીઓ વધારે ને વધારે સંખ્યામાં આવવા લાગ્યા છે. હું આફ્રિકન વિદ્યાર્થીઓને ખાત્રી આપું છું કે અમે તેઓનું રહેઠાણ ખત્રી શકે તેટલું સુખદાયી બનાવવા પ્રયત્ન કરીશું."

ઈન્ડિઅન કાઉન્સિલ ફોર કલચરલ રીલેશન્સના ઉપપ્રમુખ શ્રી. કેલકરે પરદેશી વિદ્યાર્થીઓને કહ્યું કે, હોદમાં વર્ણબેદ નથી. હોદીઓ તેઓના આતિથ્યને માટે જાણીતા છે. તેઓ ના ખોરાકમાંથી ખીળને ભાગ આપવા નું અને મહેમતોને માન આપવાનું તેઓના સંસ્કાર તેઓને શીખવે છે.

શ્રી કેલકરે કહ્યું કે, હોદ અનેક ધોમોને એક પ્રાચીન દેશ છે અને અમે ઇન્દિયામાં માનનારા છીએ.

મુંબઈની ગ્રાન્ટ મેડીકલ કોલેજના એક આફ્રિકન વિદ્યાર્થી મી. પોલ ધોયુંએ હોદ સરકાર તરફથી આપવા માં આવેલી સલાહરથીપો માટે આભાર માન્યો અને જણાવ્યું કે તેનાથી આફ્રિક વિદ્યાર્થીઓને હોદના નિકટ અંબધમાં આવવાને અને તેની વધારે પીછાણ કરવાને અવસર પ્રાપ્ત થયો છે.

સેન્ટ ગ્રેરીયર કોલેજના એક આફ્રિકન વિદ્યાર્થી મી. જોસફ ગાડુચ્ચટા એ કહ્યું કે તેણે હોદમાં જ વસ્ત જાળ્યા છે. હોદે તેઓની મદાન સેવા બજાવેલી છે અને તેને માટે તે સહાને માટે તેને યાદ કરશે. મારા પોતાના દેશમાં નથી ભોમવી શક્યો તેવી કેટલીક સ્વતંત્રતાઓ હું આ દેશમાં ભોમવી શક્યો છું.

ખીળ એક આફ્રિકાથી આવેલા વિદ્યાર્થી મી. જોન મુસોફે પરદેશથી આવેલા કેટલાક આફ્રિકન વિદ્યાર્થીઓ એ પોતાની હોદી સહાયતાઓ તરફથી તેઓની સામે બેદબાવ બતાવતો હોવાની કહેલી હિરિયાદોનો ઈન્કાર કર્યો. ૨૩ વર્ષના ઈનીયાથી આવેલા એક આફ્રિકન વિદ્યાર્થી મી. ટી. કે. બેનજેમીને કહ્યું કે હોદમાં વર્ણબેદ નથી. મદ્રાસની કોલેજમાં અભ્યાસ કરી રહેલા આફ્રિકનોને હોદીઓ તરફથી સાવ સારી વર્તણૂક બતાવવામાં આવી રહી છે.

મી. બેનજેમીન મદ્રાસની એવર્સિટીસ રુડન્ટસ એસોસિએશનના પ્રમુખ છે.

હેલ્થ ત્રણથી જ મહિના થયાં કેનીયા અને ટાંગાનીકાથી આવેલા ચાર આફ્રિકન વિદ્યાર્થીઓ ને નામપુર યુનીવર્સિટીમાં અભ્યાસ કરી રહ્યા છે તેમણે કહ્યું કે તેમને નામપુરમાં કે હોદમાં ખીળે કરી પણ વર્ણબેદ કે જતીબેદનો અનુભવ થયો નથી.

નામપુરની હોસલોપ કોલેજમાં અભ્યાસ કરી રહેલા મી. જોન વીલીયમ્સે કહ્યું કે દિલ્હીમાં આફ્રિકન વિદ્યાર્થીઓએ કનેક્શી ફાર્યાદથી મને તાજુખી યજ છે. હોદમાં મારા જ માસનાં નિવાસ દરમિયાન મને એવો કશો અનુભવ થયો નથી. મેં મદ્રાસ અને કોલંબોની પણ સુલાકાત લીધી હતી. પણ ખરા લોકો જેમની સાથે હું સંબંધમાં આવ્યો હતો તેઓ મારી સાથે મીત્રતાથી વર્ત્યાં હતા અને કોઈ પણ જાતના વર્ણબેદ નો મને અનુભવ થયો નહોતો.

હોસલોપ કોલેજમાં અભ્યાસ કરતા ખીળ એક વિદ્યાર્થી મી. જે. પી. ઓયન્ડીએ કહ્યું કે વર્ણ અને જાતી-

બેદની હિરિયાદોથી મને તાજુખી યજ થયો નથી. કોલેજ અને હોસલોમાં છે. મને હોસલોમાં, રેસ્ટોરન્ટોમાં પણ વિદ્યાર્થીઓમાં એવા બેદનો મને કે ઘરોમાં પણ તેવો કરી અનુભવ અનુભવ નથી થયો.

રાષ્ટ્રપતિ રાજેન્દ્રપ્રસાદે ગાંધીજી પર લખેલું પુસ્તક

'મદ્રાસમાં ગાંધીના ચરણે' નામના રાષ્ટ્રપતિ શ્રી. રાજેન્દ્રપ્રસાદે લખેલા પુસ્તકની ઉપોદ્ધાતમાં તેમણે મદ્રાસમાં ગાંધીજીની ગંગાજીની સાથે સરખામણી કરેલી છે આ પુસ્તક મૂળમાં હોદીમાં લખાયું હતું અને હવે તેનો અંગ્રેજીમાં તરજુમો બહાર પડ્યો છે. "એવી આશાએ કે વધારે મોટા વર્ગમાં તે પહોંચી શકે." ઉપોદ્ધાતમાંથી કેટલીક વાનગી નીચે આપીએ છીએ:

"એવી દંત કથા છે કે બંગીરથે પોતાના તપ વડે ગંગાજીને, પૃથિવર ના પોતાના અગણીત પુર્વજો, જેઓ શ્રાપથી પાણી વિના સુકાઈ બળી મુવા હતા, તેઓને સજીવન કરી નવું જીવન આપવાને, હિમાલયના ઉચ્ચ શીખરથી નીચે ઉતરવાને આજ્ઞામાં અને મનાબમાં હતાં. એ વખતથી ગંગાજીમાં હોદુઓ ઇપરના ત્રણ સ્વરૂપો જોઈ રહ્યા છે.

"અને કેટલીકવાર યજ આવે છે કે મદ્રાસમાં ગાંધીજીમાં પવિત્ર ગંગાજીએ મૂર્ત સ્વરૂપ ધારણ કરેલું હતું તેમણે પોતાનો સંદેશો રાજકીય સ્વતંત્રતા આર્થિક સુખાકારી, સામાજિક ન્યાય અને આર્થિક આબાહીના સ્વરૂપમાં આપણી પાર્યાવિક સુખાકારીના મંડાણ માંડવાને જ નહિ પરંતુ નૈતિક અને આધ્યાત્મિક શીખરો નિહાળવા અને એ શીખરોએ પહોંચવાને કેટલાંક પદ્ધતિમાં ચડવાને આપેલો છે.

"ગંગાજી આધ્યાત્મિક સંતન તેઓ

ને જ આપે છે કે જેઓ તેને ઠાંઠ જવા એ ખાસ કારણસર પ્રમાણ કરે છે. અને આર્થિક આબાહી તેઓને જ આપે છે કે જેઓ તેના પાણીને ઉપયોગ કરવાનું જ્ઞાન અને કલા જાણે છે. અને એ સવળું તે સૌ સૌની પ્રહણ શક્તિ અનુસાર જ આપે છે. એ જ રીતે મદ્રાસમાં ગાંધીજીને અહીંસા, પ્રેમ અને સત્યનો સંદેશો પણ તેઓને જ આપશે કે જેઓ તેમણે બતાવેલા સીધા અને સાંકડા માર્ગને અનુસરશે અને પોતાનું જીવન તેમણે શીખવેલા કડક નીયમો મુજબ ધરશે. અને આંતિમ આર્થિક આબાહી પણ તેઓને જ પ્રાપ્ત થશે કે જેઓ પોતાનો સઘળો વ્યવહાર તેમની નીતી અને કાર્યક્રમ મુજબ રાખશે.

"ગંગાજીની જેમ પ્રત્યેક વ્યક્તિ તેના નિરંતર વહેતાં પાણીમાંથી પોતાના પાત્ર મુજબ જ પાણી લઈ શકે છે- જેમ કે, જેની પાસે ઘડો હોય તે ઘડો ભરી શકશે, બાલકી હશે તે બાલકી ભરી શકશે અને નહાની પ્યાલી હશે તે પ્યાલી નેટલું જ ભરી શકશે. તેવી જ રીતે ગાંધીજીના શિક્ષણમાંથી પણ માણસો પોતાના પાત્ર પુરતું જ પામી શક્યા છે અને પાત્ર વિનાના કશું પામ્યા નથી.

"દુનીયાને ગંગાજીની ધણી જ નહર છે અને નાના મોટા પ્રત્યેકની હરજ છે કે તેને ફેલાવો કરવામાં તેણે પોતાની શક્તિ અનુસાર મદદ કરવી."

એ અઠવાડીક પંચાંગ								
વાર	ખ્રીસ્તી ૧૯૫૫ -માર્ચ	હોદ ૨૦૧૧ શમણુ -ચૈત્ર	મુસલમાન ૧૩૭૪ હીજરી ૨૦૧૧ શાબા	પારસી ૧૩૨૪ આવાં	સુર્યોદય ક. મી.	સુપૌરત ક. મી.	ધાર્મિક તહેવારો-ઉત્સવો	
શુક્ર	૧૮	૧૬	૨૨	૧૮	૫-૫૬	૬-૧૫	પાપમેચની એકાદશી	
શની	૧૯	" ૧૦	૨૩	૧૯	૫-૫૬	૬-૧૫		
રવી	૨૦	" ૧૧	૨૪	૨૦	૫-૫૬	૬-૧૫		
સોમ	૨૧	" ૧૨	૨૫	૨૧	૫-૫૭	૬-૧૪		
મંગળ	૨૨	" ૧૩	૨૬	૨૨	૫-૫૭	૬-૧૪		
બુધ	૨૩	" ૧૪	૨૭	૨૩	૫-૫૭	૬-૧૪		
ગુરુ	૨૪	" ૩૦	૨૮	૨૪	૫-૫૮	૬-૧૩		
શુક્ર	૨૫	સુદ ૧	૨૯	૨૫	૫-૫૮	૬-૧૩		ગૈત્ર યુડીપડવો
શની	૨૬	" ૨	૧	૨૬	૫-૫૮	૬-૧૩		
રવી	૨૭	" ૪	૨	૨૭	૫-૫૮	૬-૧૩		જા. ગોરીગ્રીજ
સોમ	૨૮	" ૫	૩	૨૮	૫-૫૮	૬-૧૨		
મંગળ	૨૯	" ૬	૪	૨૯	૫-૫૯	૬-૧૨	વિનાયકીચતુર્થી	
બુધ	૩૦	" ૭	૫	૩૦	૫-૫૯	૬-૧૨		
ગુરુ	૩૧	" ૮	૬	૧	૫-૫૯	૬-૧૨		

શ્રી નેહરુનો જન લેવાનો નિષ્ફળ પ્રયત્ન

જા શનીવારે હોદના વડા પ્રધાન શ્રી નેહરુ નામપુરના રસ્તાપર મોટરમાં જઈ રહ્યા હતા અને તેમના દર્શન કરવા લોકોની ઢાર થઈ રહી હતી તેવામાં આશુરાવ નામના ૩૬ વર્ષની વયનો એક રીક્ષા ષેવનાર માથુસ હરી સાથે કારના કુટ ખોડ પર ચઢી ગયો હતો. શ્રી નેહરુપર હુમલો કરવા જામ તે પહેલાં પોલીસે તેને પકડી લીધા. ખીજો દિવસે તેને મેજિસ્ટ્રેટની ઠાટમાં ખડો કરવામાં આવતાં તેને ૩૬ માર્ચ તા. ૨૮ ૫૨ મુક્તવી રહ્યો હતો. પોલીસે કહ્યું કે તેને એ બનાવની તપાસ કરવાને વધુ યુક્તિની જરૂર હતી. ખીજા બેને પકડવા માં આવેલા તેઓને છોડી મુકવામાં આવ્યા હતા.

કહેવાય છે કે આશુરાવને અધિકારી એ સામે કંઈક અંત દરિયાદ હતી. મુંબઈ, સૌરાષ્ટ્ર, મધ્ય ભારત, રાજસ્થાન અને ઉત્તર પ્રદેશ એ પાંચ રાજ્યોની પોલીસ પાસે આશુરાવ વિષે વધુ ખબર માંગવામાં આવી છે.

આ બનાવ બન્યો તે વખતે શ્રી નેહરુ એરપોર્ટથી વડા પ્રધાનને ઘેર

જઈ રહ્યા હતા. અને સાંધી મધ્ય પ્રદેશની ધારા સભામાં બાવથુ કરવા જવાનો હતો. પોતાનો કાર્યક્રમ નિર્વિધે ચાલુ રહ્યો હતો.

બનાવ પછી અખબારોના પ્રતિનિધિઓને શ્રી નેહરુએ કહ્યું કે તેમણે ધાયું હતું કે એ માથુસ પીટીશન આપવા માંગતા હશે પરંતુ તેના હાથમાં તેમણે હરી નોંધ. તેમણે કહ્યું કે એ એક પાત્રકનું કામ હતું અને તેઓ પોતેજ તેના હાથમાંથી હરી ખુટવી શકત પરંતુ તે પહેલાંજ ત્રણ ચાર પોલીસે તેને પકડી લીધો.

શ્રી નેહરુએ કહ્યું કે આ બનાવને બહુ મહત્વ આપવા જેવું નથી. માથુસ પાગલ હોવા જોઈએ.

પોલીસના કહેવા મુજબ તેણે દારૂ ખીંચેલો અને અરથીર મનનો લામતો હતો.

પોલીસે વધુમાં કહ્યું કે એ માથુસ પોતાની દરિયાદ કરવાને વડા પ્રધાન પાસે જાતે પહોંચવા માંગતો હતો. હરી વિષે પુછવામાં આવતાં તેણે કહ્યું કે એ બનાવપાસે તેની પાસે હતી.

આરોહીયા તાલીમ લેવા ગયેલા હોદના ખેડુનો

હોદ સરકાર કોલેજો ચોળના હોડળ પંદર ખેડુને ખેતી, દોરેતનું પાલન, ઘેંટાનું પાલન, ડેરી, ધરીગેશન અને ક્ષણ ઉગાડવાનું—એ કામને માટે વ્યવહાર તાલીમ લેવાને છ મહિના માટે આરોહીયા મોકલ્યા છે, આરોહીયાની સરકારે તેઓને આવવા જવાનો ખર્ચ અને ત્યાં રહે તે દરમિયાન રોજનું યોગ્ય એલાવન્સ આપવા કહ્યું છે.

કવે કવે હિંદુ સોસાયટી કવે કવે (સંઘર્ષ રોડસીયા) હોંદુ સોસાયટીની વાર્ષિક સભા મંગળવાર માર્ચ તા. ૧૬ના મળી હતી જે વખતે નીચે પ્રમાણે કાર્યવાહીની ચુટણી થઈ હતી, પ્રમુખ : લક્ષ્મીબાઈ નારથ, ઉપપ્રમુખ : ખંડુબાઈ ખી. મહેતા, મંત્રી : મગનલાલ કાળાદાસ ચૌહાણ, ઉપમંત્રી : ગુલાબબાઈ ઠે. મહેતા, અગ્નિચી : હામીરબાઈ હરી બાઈ, કમીટી સભ્યો ઉપલા કાર્ય વાહકો તથા મોરારબાઈ વાલા લક્ષમણ.

લગ્ન પ્રયા

જેવો કોંગ્રેસને વિષે બનાવ બન્યો હતો તેવો પ્રીન્સેસ મારગરેટના સંબંધમાં બની રહેલો હોવાની અધવા ચાલી રહી છે. પ્રીન્સેસ મારગરેટને વિમાની દળના ગ્રુપ કેપ્ટન પીટર ટાઉનસેન્ડ સાથે ગ્રેમ બંધાયેલો હોવાનું અને પ્રીન્સેસ મારગરેટની તેની સાથે પરણવાની ઇચ્છા હોવાનું સંભળાય છે. રાજની કુટુંબની આ ખાબગી બાબતને અખબારોએ મોટી જાહેરાત આપેલી છે. ખીશપ એક્સક્રેડ ડે. આલફ્રેડ જન્ન-ટે આ બાબતમાં અખબારી યુવાકાતમાં જણાવ્યું હતું કે ચર્ચ આવાં લગ્નને સંમતી કેમ આપી શકે એ હું જોઈ શકતો નથી. ૧૯ વર્ષપર કોંગ્રેસ એડવર્ડ આઈમો અને એક દારમતી પામેલ અમેરીકન મીસીસ વોલીસ સીમ્પસન વચ્ચેના ગ્રેમ સંબંધની વાત થી ખીશપે પ્રથમ ખીટનને વાર્કે કહ્યું હતું કેપ્ટન ટાઉનસેન્ડ ૧૯૫૨ માં થએલી દારમતીમાં નિર્દોષ પક્ષ હતો. ચર્ચ એક્સક્રેડ સામાન્ય રીતે દારમતી પામેલા વચ્ચેના લગ્નને, ન્યાંમુધી એક પક્ષ જીવતો હોય. ત્યાં સુધી, સંમતી આપતું નથી. રાણી જે પોતાની બેનના કેપ્ટન ટાઉનસેન્ડ સાથે લગ્નને સંમતી આપે તો ખીશપ શું કરે એ સવાલના જવાબમાં ખીશપે કહ્યું કે એ સવાલ કાલ્પનિક છે પરંતુ અંત રીતે હું માની નથી શકતો કે રાણી, જે ધર્મનાં રક્ષક છે, તેમનાથી તેવા લગ્નને સંમતી થી રીતે આપી શકાય. એવી અધવાઓ અને ખબરો જે ખરાં ડોષ તો તેનો હોંસ

એજન હોઇ શો અને તે એ કે ખેત્રાં થી એક પક્ષે જાહેર કરી દેવું કે તે પોતે એ પગલું બેનાર નથી. કેપ્ટન ટાઉનસેન્ડને પુછવામાં આવતાં તેણે કહ્યું કે તેને ખબર પશુ નથી કે પ્રીન્સેસ મારગરેટ તેને પરણવા માગે છે. એ અખબારોએ ફેલાવેલી ખેટી અધવા છે [નિધિ: જે નીપમ રાજની કુટુંબને લાયુ પડે છે તેજ વસ્તુ પ્રગ્નતા જવાબદાર મથાતા લોકોને પશુ લાયુ પડે છે] અમુક સ્ત્રી થા અમુક પુરુષને પરણવા ની ઇચ્છા થઈ એટલે ગમે તેવા સંજોગમાં પરણીજ જવું એ નીપમ માનવજાતીનો ન હોઈ શકે. અને તેમાંજે જવાબદારીનું સ્થાન બોગવનાર બંકિતનો નજ હોઈ શકે. કારણ તેઓ જેવું કરે તેનું લોકો અનુકરણ કરે. તેવી વ્યક્તિઓએ પોતાની રિયતિ, દરજ્જો, પેટી, સંસ્કારો વિગેરે સવળા વસ્તુઓનો ખ્યાલ કરવો જોઈએ એ આ દાખલાપરથી વધારે સ્પષ્ટ થાય છે. તેવું નહિ કરનારોએ કોંગ્રેસ એડવર્ડની જેમ પદ્મજ થવું પડે છે. —તંત્રી જ. એ.]

પ્રીટારીયામાં લગ્ન

પ્રીટારીયાના શ્રીયુત અને શ્રીમતી રઘુનાથબાઈ નરસંહના સુપુત્રી અને મુળ મુંબઈના સ્વર્ગસ્થ શ્રીયુત અને શ્રીમતી નરસંહ કારાના પીત્રી કુમારી કલાવતીબેનના શુભ લગ્ન મુળ મુંબઈનાં પરંતુ હાલ ડરખનના શ્રીમતી અને સ્વર્ગસ્થ શ્રીયુત ડાહ્યાબાઈ ગ્રેમાના સુપુત્ર બાઈ રવીશંકરની સાથે ફેલ્ડખારી

શ્રીયુત રવીશંકર-કુમારી કલાવતી

તા ૨૭મીના પ્રીટારીયાના મરીપમન મંદીરમાં થયાં હતાં. યુનીયન, રોડસીયા અને ન્યાસાલેન્ડથી લોકો મોટી સંખ્યા માં હાજર થયા હતા. જાનેયાઓની પાંચ દિવસ મહેમાનગીરી કરવામાં જે જે બાઈઓએ ગ્રેમબરી મદદ કરી હતી તેઓને તેમજ નવદંપતિને જાતે તેમજ પત્રો તથા તારા દારા અભિનંદન અને શુભાશિર્વાહ તેમજ બેટા આપનારા સર્વ બાઈ બેનેનો શ્રીયુત અને શ્રીમતી રઘુનાથબાઈ નરસંહ પોતાની વતી તેમજ નવદંપતિ વતિ દાર્શિક આભાર માને છે.

વિવિધ ખબરો

હોંદમાં યુનાઓનું ખીજા દેશો કરતાં એણું પ્રમાણ

હોંદમાં યુનાઓનું પ્રમાણ ફુનીયાના ધણી દેશો કરતાં એણું છે. ફુનીયાના ૩૪ દેશોમાં ૧૯૫૨માં થએલા યુનાઓના આંકડાનું પૃથકરણ કરતાં આ દેશો સિદ્ધ થયું છે. આ પૃથકરણ બતાવે છે કે હોંદમાં મંબીર યુનાના ૩૬૦ એક લાખે ૧૬૫ બન્યા હતા. ખીજા દેશો માં પ્રમાણ નીચે મુજબ હતું. ૨૨૪ ૨૪૬, ઇટલી ૪૦૮, યુ. એસ. એ. ૧૩૨૨, યુનાઇટેડ કોંગ્રેસ ૧૩૪૨, ફ્રાંસ ૧૪૮૫, જાપાન ૧૬૦૫ અને વેસ્ટ જર્મની ૨,૯૨૨. મંબીર ચોરીના યુના ૪૬ થયા હતા જે ફુનીયામાં સૌથી ઓછા હતા. ખીજા દેશોમાં નીચે પ્રમાણે થયા હતા: ફ્રાંસ ૬૫, ઇટલી ૧૮૭, યુ. કે. ૨૫૯, વેસ્ટ જર્મની ૨૬૮, યુ. એસ. એ. ૩૨૫. સાધારણ ચોરીના ૩૬૦ પશુ હોંદમાં ૬૯ થયા હતા જે સૌથી ઓછા હતા. ખીજા દેશોના આંકડાં નીચે પ્રમાણે હતા ઇટલી: ૧૨૬, ફ્રાંસ ૧૬૬, યુ. કે. ૯૧૧, વેસ્ટ જર્મની ૯૩૫, અને યુ. એસ. એ. ૯૮૦.

જાણી કરીને થએલા યુનના ૩૬૦ હોંદમાં એક લાખની વસતીમાં ૨૯ ટકા થયા હતા. યુ. કે.માં ૮ અને વેસ્ટ જર્મનીમાં ૨. ટકા થયા હતા. જે બતાવે છે કે ફુનીયાના મોટા

દેશોના પ્રમાણમાં હોંદમાં યુનાનું પ્રમાણ સૌથી એણું હતું.

૧૯૫૦-૫૧માં હોંદ કેળવણીમાં કરેલી પ્રગતી

હોંદ સરકારના કેળવણી ખાતાએ ૧૯૫૦-૫૧ દરમિયાન હોંદ કેળવણીમાં કરેલી પ્રગતીના આંકડા જાહેર પાડ્યા છે. એ વર્ષમાં સવળા જાણીતી કેળવણીની સંસ્થાઓ તરફથી સીધી તેમજ આડતરી રીતે અપાયેલી કેળવણીનો કુલ ખર્ચ રૂ. ૧૧૪૩૮ મીલીયન થયો હતો. ૧૯૪૯-૫૦ના કરતાં ૧૧.૯ ટકા વધારે થયો હતો. મદાસે સૌથી વધારે ૨૨૦ મીલીયન ઉપર ખર્ચ કર્યો હતો. વિદ્યાર્થીનીઃ એકંદર વાર્ષિક ખર્ચ જે ૧૯૪૯-૫૦ માં રૂ. ૪૨ થયો હતો તેને જલ્દે ૧૯૫૦-૫૧ દરમિયાન રૂ. ૪૪.૮નો થયો હતો.

સવળા જાણીતી સંસ્થાઓમાં ૨,૫૫, ૪૨ જીવર વિદ્યાર્થીઓ દાખલ થયા હતા. જે. ૧૯૪૯-૫૦ના આંકડા કરતાં ૬૫નો વધારો બતાવે છે. વિદ્યાર્થીઓની કુલ સંખ્યામાંથી ૬૩ ટકા માત્ર લતાઓમાંથી આવ્યા હતા. ચાર યુનીવર્સીટીઓને અને સાત સંસ્થાઓને એનજીવીયરીઝ અને ટેકનીકલ એન્જીનીયરિંગ સુધારવા અને વધારવાને લક્ષ્ય રૂ. ૩.૩ મીલીયન માન્ટ અથવા લોન તરીકે આપવામાં આવ્યા હતા.

છેલ્લામાં 'છેલ્લી હિંદુસ્તાની રેકોર્ડો

	રેકોર્ડો	પા. શી. પે.
અનારકલી	૬	૨ ૧ ૧
આન	૫	૧ ૧૮ ૬
બલ	૪	૧ ૧૧ ૦
અલખેલા	૧	૨ ૧ ૧
અખર	૧	૨ ૧ ૧
અરુસાના	૫	૧ ૧૮ ૬
દીકાર	૫	૧ ૧૮ ૬
ખાડી	૪	૧ ૧૮ ૦
ડાગ	૪	૧ ૧૧ ૦
દમલોગ	૪	૧ ૧૧ ૦
છુટ પોલીશ	૪	૧ ૧૧ ૦
પુલ	૩	૧ ૩ ૩
દાસતાન	૫	૧ ૧૮ ૬

નીચેની ક્વાલીની રેકોર્ડોનો અમારી પાસે એટલા સ્ટોક છે : પંકજ, ગરીબ, હાંચવાળા, શેખલાલ, ઉસ્માઇલ આઝાદ, યુસુફ આઝાદ, ક્વાન ખાન, તલાટ માહમુદ, ઉચ્ચાલીમ ઉકબાલ વિગેરે.

સીંગલ રેકોર્ડોની કીમત શી. ૭ ૯ પોસ્ટેજ અને પેકીંગ ભુલું.

આખાં યુનીયન અને રોડેસીયાથી C.O.D. ના ઓર્ડરો રિવકાર વામાં આવશે.

પોસ્ટયુગીઝ ઇસ્ટ આફ્રિકાથી કેશનાળ ઓર્ડરો રિવકારવામાં આવશે.

અમે અંગ્રેજી ક્રીકમ ઇન્ડિયાના એજન્ટ છીએ. છુટક નકલની કીમત શી. ૭-૧ પોસ્ટેજ સાથે. વાર્ષિક લવાનગ પોસ્ટેજ સાથે પા. ૪-૦-૦.

આઝાદ કેફે,

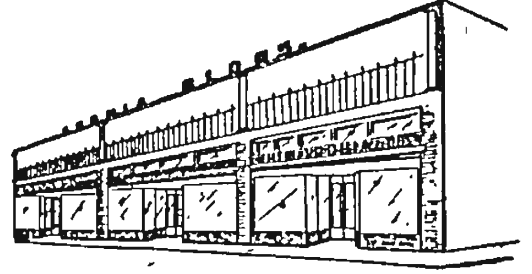
૧૧ કોર્ટ સ્ટ્રીટ-પહેલે માળ, જોહાનીહામર્ગ.

પી. એ. બોક્સ. ૩૩૭૯ ટેલીફોન: ૩૩૮૫૮૩.

K.M. Lodia

& CO.

Manufacturing Jewellers and General Dealers

22 ct Jewellery made to order in latest designs

બાવિસ ફેરટ

સોનાના લાગીના ખાસ અમારી જાતી દેખરેખ નીચે અમને અપાયેલું કામ સંતોષ પામે એવી રીતે કરીએ છીએ.

નકલેસ, જુદી જુદી ડીઝાઇનની બંગડી અછોડા, સાડીની પીન, વીરી બકલસ એરોંગ વીગેરે બનાવીએ છીએ.

106 Prince Edward Street, Durban.

અમારા નિશાળ ઉપયોગી પુસ્તકો

ઈતિહાસ		
દેશ વીરેશ ભા. ૧	૨ ૬	
ગુજરાતનું ગઊરવ	૧ ૯	
હરિના ઇતિહાસની રૂપરેખા ભા. ૧	૨ ૨	
દેશ વીરો	૨ ૦	

ભુગોળ

આર્યોક ભુગોળ	૫ ૯	
ભુગોળ પરીચય ભા. ૩	૧ ૧૦	
" ભા. ૪	૨ ૩	

વાંચન માટે સાહિત્ય

પ્રાચીન જ્ઞ સમયરસ ધ્યાઓ	૧ ૯	
-------------------------	-----	--

અંક ગણિત

અંકગણિતના મુળ તત્ત્વો	૨ ૦	
મીઠલ સ્કૂલ અંકગણિત ભા. ૧	૨ ૯	
મારુ' ગણિત ભા. ૧	૧ ૩	
" " ભા. ૩	૧ ૬	
" " ભાગ ૪	૨ ૦	

હુતન લેખન માળા આ માળા માં નીચલા ચાર પુસ્તકો આવે છે. એ પુસ્તકો દ્વારા બાળકો જ્ઞાન મેળવે છે.	" ત્રણ"	૨ ૩
હુતન લેખન તાલીમ વર્ષ	શ્રેણી ૧	૧ ૩
" " ધોરણ ૧-૨-૩-૪	" ૨	૧ ૩
પ્રત્યેકની કીમત	" ૩	૧ ૬
	" ૪	૧ ૬
નવયુગ વાચન માળા	" ૫	૧ ૮
પુસ્તક ખીણ	" ૬	૧ ૮
પુસ્તક તીથ	" ૭	૧ ૮

Obtainable from:

'INDIAN OPINION'

Private Bag,

Phoenix, - Natal.

Phone 22905

Tel. ADD.: "GANDABHAI"

The Home Of
INDIAN SWEETMEATS.

G. C. Kapitan & Son
Vegetarian Restaurant

Upcountry customers are requested to send their
POSTAL ORDER with their orders.

Write For Price List.

અહારગામના ગ્રાહકોને ખાસ સુચના

ઓર્ડર સાથે પોસ્ટલ ઓર્ડર મોકલવા મહેરબાની કરવી. મીઠાઈની કોમિટ ઉપરાંત નીચે મુજબ પોસ્ટલ ઉમેરવા વિનંતી છે.

નો. રોડેશીયા શી. ૧-૦ રતલે. સધન રોડેશીયા
૯ પેની રતલે. યુનીયનમાં ૩ પેની રતલે.
પ્રાઇસ લીસ્ટ મંગાવો

**154 GREY STREET,
DURBAN.**

PHONE

33-2651

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

MANUFACTURERS OF LADIES' & GIRLS' STRAW & FELT HATS
WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS
HOUSE FOR KEEN CASH PRICES
33 West Street, JOHANNESBURG.

માસ્ટર બ્રવર્સ (પ્રો.) લીમીટેડ

હોલસેલ મરચાંદસ ઓન્ડ ઠાકરેકટ ઇમ્પોર્ટર્સ

રેસમી તેમજ સુતાઈ કાપડ, પુલન રસ. બ્લાન્ડેટસ—બેબી બાલો માટે
બલ બલનો માલ. તેમજ કેપરીબીન ન્યોરનેટ સાડીઓ
નીચે માટે હમારે લાં પ્રથમ તપાસ કરવા બલામણુ છે.
૩૩ વેસ્ટ સ્ટ્રીટ, જોહાન્નિસબર્ગ.

ફોન : ૩૩-૨૬૫૧

ધીરુભાઈ પી. નાયક

મુસાફરી. પીઆનાં અને જનરલ એજન્ટ

હીંદુસ્તાન અગર ડુનીયાના કોઈ પણ ભાગની હવાઈ ટિકિટ અગર જમીન
માર્ગે મુસાફરી કરવા પર ભાડા અમારી મારફતે છુટકા કરો.

ઈંગ્લીશ, આમ, ચોરી, ફ્લેટ, અક્ષરમાત, પેટ્રોલ, વિગેરેના વીગા અને
ઉતરાવી આપીએ છીએ.

ઈન્ડમટેસ, પરસનલ ટેક્સ, હિસાબના ચોપડા લખાવવા રેવન્યુ ઓફીસર-સ
સર્વિસીકેટ કે વેપારના લાયસેન્સો પાસપોર્ટ તેમજ ઈમીગ્રેશનને લગતી
બાબતોમાં કંઈ પણ ફી લીધા વિના અમે ગંદત સલાહ આપીએ છીએ.

રેસનલ મ્યુચ્યુઅલ બાઈક એસોસીએશન ઓફ જોહાન્નિસબર્ગ, થાઈલાયર
ઈન્ડમટેસ કંપની લીમીટેડના પ્રતિનિધિ.

Phone : 33-9033. 29a Commissioner Street,
JOHANNESBURG.

સોપારી સાથે ખાવાના પાન

પાનનો ઓર્ડર મોકલતી વખતે ઉગાડનાર
ને પરખાઈ લખતાં નહિ ચુકરો.

કોઈ પણ ભતના અને કોઈ પણ જથામાં
હોલસેલ ભાવે.

આખું વર્ષ પુરા પાડીશું.

અજમાવી ખાત્રી કરી જુઓ.

નીચેના શીરનામે લખવાતું નહિ ચુકરો :

**COTTON LANDS BETEL LEAVES GROWERS CO.,
P. O. Box 7,
VERULAM, NATAL.**

લગ્ન પ્રસંગો માટે

અમને મળો.

સુરતી જમણુના અમે સ્પેશ્યલિટ છીએ.

શ્રી કેપીટનની અંત દેખરેખ નીચે યુનીયનના અને રોડેશીયાના કોઈ
પણ ભાગમાં તમારે મુકામે આવી રસોઈ કરવાનો અમે કન્ટ્રાક્ટ લઈશું.

કેપીટનસ બાલ્કની હોટેલ

(ધી કોર્નર મીઠાઈ હાઉસ)

ત્રે અને વિક્ટોરીયા સ્ટ્રીટના ખુલ્લાપર - ડરબન.
ફોન નંબર ૨૩૪૨૪ ટેલીગ્રામ : KAPITAN.

તાજું ઉમદા ફરૂટ

ડરબનનું ટકાઈ આફુ ૧૦ પેની રતલ, મોટી કળીતું લસણુ
શી. ૧-૬ રતલ, અધાણા માટે કાચી કેરી શી. ૫-૦ ૧૦૦.
પાપક શી. ૮-૦ ૧૦૦. પોસ્ટલ જુડ.

કપુરી અને સેવધી પાન શી. ૫ રતલ; પોસ્ટલ જુડ. ગોળ બારકાટ
શી. ૧૦-૧ ૬૩૫; લાંબી અને સ્કેચર બારકાટ શી. ૧૧ ૬૩૫.

હમો મોખા, દાળ વિગેરે ફરૂટ ભતની મોસરી અને મસાલો રાખીએ છીએ.

રોડેશીયા, ન્યાસાલેન્ડ અને કિલિમંડયન કોંગોના ઓરડરો ઉપર પુરવું
ખ્યાન આપી કોઈ પણ વસ્તુ પરચાઈ કરવાની મોકલવું.

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) LTD.
WHOLESALE FRUIT MERCHANTS
P. O. Box 251. DURBAN.

કરનીચર! કરનીચર!! કરનીચર!!!

બેક્રમ છુદ, લાઈનીબ્રમ છુદ, વોલકેબ, હરેસીબ એસ્ટ,
સાર્ક બોર્ડ ઓફીસ ડેસ્ટ, યુકે કેસ, ટેબલ, તલન કીકાચત
ભાવે ખરીદી શકશો. ભતે પમારી લાભ લેવા ચુકરો નહિ.

—બોઈસ, ટેબલ અને કીચન હરેસ્ટર—

૨૦ હમારી દેખરેખ નીચે તઈયાર પાપ છે. તેનો સ્ટોક હમેશા તઈ-
યાર રહે છે. આજ રોઝા ભાવોના પ્રાઈસ લીસ્ટ મંગાવો અને વેપાર
આગલ મધારો.

L. MISTRY

61 BREE STREET, BURGERSDORP, J'BURG.
PHONE 33-4691. BOX 2526.